

Прва књига о царевима која се зове и Трећа књига о царевима

Давидово слабљење. Адонија хоће да буде наследник престола. Соломуново помазање за цара.

¹ А цар Давид остаре и би временит, и колико га покриваху хаљинама не могаше се загрејати.

² Тада му рекоше слуге његове: Нека потраже цару господару нашем младу девојку, па она нека стоји пред царем и двори га, и на крилу нека му спава, да се загрева цар, господар наш.

³ И потражише лепу девојку по свим крајевима израиљским, и нађоше Ависагу Сунамку, те је доведоше цару.

⁴ А та девојка беше врло лепа, и двораше цара и служаше му: али је цар не позна.

⁵ А Адонија, син Агитин подиже се говорећи: Ја ћу бити цар. И набави себи кола и коњике, и педесет људи који трчаху пред њим.

⁶ И отац га никада не накара, нити му рече: Зашто радиш тако? А он беше врло леп, и мати га роди иза Авесалома.

⁷ И договараше се с Јоавом сином Серујиним и с Авијатаром свештеником, који помагаху Адонији.

⁸ Али Садок свештеник и Венаја син Јодајев и Натан пророк и Семај и Реј и јунаци Давидови не присташе за Адонијом.

⁹ Тада накла Адонија оваца и волова и угојене стоке код камена Зоелета, који је код извора

Рогила, и позва сву браћу своју, синове цареве, и све људе од Јуде, слуге цареве;

¹⁰ али не позва Натана пророка, ни Венаје, ни осталих јунака, ни Соломуна брата свог.

¹¹ Тада рече Натан Витсавеји, матери Соломуновој говорећи: Јеси ли чула да се зацарио Адонија син Агитин? А господар наш Давид не зна.

¹² Него сада хајде, ја ћу те саветовати како ћеш избавити душу своју и душу сина свог Соломуна.

¹³ Хајде, отиди к цару Давиду и реци му: Ниси ли се ти, господару мој царе, заклео слушкињи својој говорећи: Соломун, син твој, биће цар после мене и он ће седети на престолу мом? Зашто се дакле зацари Адонија?

¹⁴ И гле, док ти још будеш онде говорећи с царем, ја ћу доћи за тобом, и допунићу твоје речи.

¹⁵ И тако уђе Витсавеја к цару у клет. А цар беше врло стар; и Ависага Сунамка двораше га.

¹⁶ И савивши се Витсавеја поклони се цару; а цар јој рече: Шта ћеш?

¹⁷ А она му рече: Господару мој, ти си се заклео Господом Богом својим слушкињи својој: Соломун, син твој, биће цар после мене, и он ће седети на престолу мом.

¹⁸ А сад ево Адонија се зацари, а ти, господару мој царе, и не знаш.

¹⁹ Наклао је волова и угојене стоке и оваца много, и позвао све синове цареве, и Авијатара свештеника и Јоава војводу; а Соломуна слуге твог није позвао.

²⁰ Сада, царе господару мој, очи су свега Израилџа упрте у тебе, да им кажеш ко ће сести на престо твој, господару мој царе, после тебе.

²¹ Иначе, кад господар мој цар почине код отаца својих, бићемо ја и син мој Соломун криви.

²² И гле, док она још говораше цару, дође пророк Натан.

²³ И јавише цару говорећи: Ево Натана пророка. И он ступивши пред цара поклони се цару лицем до земље.

²⁴ И рече Натан: Царе, господару мој, јеси ли ти казао: Адонија ће бити цар после мене, и он ће седети на престолу мом?

²⁵ Јер отиде данас и накла волова и угојене стоке и оваца много, и позва све синове царева и војводе и Авијатара свештеника; и ено једу и пију с њим и говоре: Да живи цар Адонија.

²⁶ Мене пак, слуге твог, не позва, ни Садока свештеника, ни Венаје сина Јодајевог, ни Соломуна слуге твог.

²⁷ Је ли то цар господар мој наредио? Не казавши слуги свом ко ће сести на престо господара мог цара после њега.

²⁸ А цар Давид одговори и рече: Зовите ми Витсавеју. И она дође пред цара, и стаде пред царем.

²⁹ Тада се закле цар говорећи: Тако да је жив Господ, који је избавио душу моју од сваке невоље,

³⁰ како сам ти се заклео Господом Богом Израилевим рекавши: Соломун син твој биће цар после мене, и он ће седети на престолу мом место мене, тако ћу учинити данас.

³¹ Тада Витсавеја сави се лицем до земље и поклони се цару, па рече: Да живи господар мој цар Давид довека!

³² Потом рече цар Давид: Зовите ми Садока свештеника и Натана пророка и Венају, сина

Јодајевог. И они дођоше пред цара.

³³ А цар им рече: Узмите са собом слуге господара свог, и посадите Соломуна, сина мог, на моју мазгу и и одведите га до Гиона;

³⁴ и нека га онде Садок свештеник и Натан пророк помажу за цара над Израиљем, и затрубите у трубу и реците: Да живи цар Соломун!

³⁵ Потом се вратите за њим, и он нека дође и седне на престо мој и царује место мене; јер сам њега одредио да буде вођ Израиљу и Јуди.

³⁶ А Венаја, син Јодајев, одговори цару и рече: Амин! Нека тако каже Господ Бог господара мог цара.

³⁷ Како је Господ био с господарем мојим царем тако нека буде и са Соломуном, и нека подигне престо његов још више него престо господара мог, цара Давида.

³⁸ И тако отиде Садок свештеник и Натан пророк и Венаја син Јодајев и Херетеји и Фелетеји, и посадише Соломуна на мазгу цара Давида и одведоше га до Гиона.

³⁹ И Садок свештеник узе рог с уљем из шатора, и помаза Соломуна. Потом затрубише у трубу и сав народ рече: Да живи цар Соломун!

⁴⁰ И сав народ пође за њим, и народ свираше у свирале и весељаше се веома да се земља разлегаше од вике њихове.

⁴¹ И зачу Адонија и све званице које беху с њим, пошто једоше; зачу и Јоав глас трубни, па рече: Каква је то вика и врева у граду?

⁴² И докле он још говораше, гле, дође Јонатан син Авијатара свештеника; и Адонија му рече: Ходи, јер си јунак и носиш добре гласе.

⁴³ А Јонатан одговори и рече Адонији: Та, господар наш, цар Давид, постави Соломуна

царем.

⁴⁴ Јер цар посла с њим Садока свештеника и Натана пророка и Венају, сина Јодајевог, и Херетеје и Фелетеје, и посадише га на цареву мазгу.

⁴⁵ И помазаше га Садок свештеник и Натан пророк код Гиона за цара, и отидоше оданде веселећи се тако да је град узаврео; то је вика коју чуше.

⁴⁶ И Соломун је већ сео на царски престо.

⁴⁷ И дошле су слуге царева, и благословише господара нашег, цара Давида говорећи: Да Бог прослави име Соломуново још већма него твоје, и престо његов да подигне још више него твој. И поклони се цар на постељи својој.

⁴⁸ Још овако рече цар: Да је благословен Господ Бог Израилљев, који даде данас ко ће седети на престолу мом, да виде моје очи.

⁴⁹ Тада се препадоше, и усташе све званице Адонијине, и отидоше свак својим путем.

⁵⁰ А Адонија бојећи се Соломуна уста и отиде, и ухвати се за рогове олтару.

⁵¹ И јавише Соломуну говорећи: Ено, Адонија се уплашио од цара Соломуна, и ено га, ухватио се за рогове олтару, и вели: Нека му се закуне цар Соломун да неће убити слугу свог мачем.

⁵² А Соломун рече: Ако буде поштен човек, ни длака с главе његове неће пасти на земљу; али ако се нађе зло на њему, погинуће.

⁵³ И тако посла цар Соломун, те га доведоше од олтара; и кад дође, поклони се цару Соломуну; а Соломун му рече: Иди кући својој.

Давидова последња воља и смрт. Соломун седа на престо, његова строгост при ступању на владу.

¹ А кад дође време Давиду да умре, заповеди Соломуну, сину свом говорећи:

² Ја идем куд иде све на земљи; а ти буди храбар и буди човек.

³ И држи шта ти је Господ Бог твој заповедио да држиш, ходећи путевима Његовим и држећи уредбе Његове и заповести Његове и законе Његове и сведочанства Његова, како је написано у закону Мојсијевом, да би напредовао у свему што узрадиш и за чим се год окренеш,

⁴ да би Господ испунио реч своју коју ми је рекао говорећи: Ако успазе синови твоји на пут свој ходећи преда мною верно, свим срцем својим и свом душом својом, тада ти неће нестати човека на престолу Израилевом.

⁵ А ти знаш шта ми је учинио Јоав, син Серујин, шта је учинио двома војводама Израилевим, Авениру сину Нировом и Амаси сину Јетеровом, које уби проливши у миру крв као у рату, и окаља крвљу као у рату појас свој око себе, и обућу своју на ногу.

⁶ Учини дакле по мудрости својој, и немој дати да се седа глава његова спусти с миром у гроб.

⁷ Синовима пак Варзелаја од Галада учини милост, и нека буде међу онима који једу за твојим столом, јер су тако дошли к мени кад сам бежао од Авесалома, брата твог.

⁸ И ето, код тебе је Симеј, син Гирин од Венијамина из Ваурима, који ме је љуто ружио кад иђах у Маханајим; али ми дође на сусрет на Јордан, и заклех му се Господом рекавши: Нећу те убити мачем.

⁹ Али му ти немој опростити, јер си мудар човек и знаћеш шта ћеш му учинити, даправиш седуглаву његову с крвљу у гроб.

¹⁰ Тако почину Давид код отаца својих, и би погребен у граду Давидовом.

¹¹ А царова Давид над Израилѐм четрдесет година: у Хеврону царова седам година, а у Јерусалиму царова тридесет и три године.

¹² И Соломун седе на престо Давида оца свог, и царство се његово утврди јако.

¹³ Тада дође Адонија, син Агитин, к Витсавеји матери Соломуновој; а она рече: Јеси ли добро дошао? А он рече: Добро.

¹⁴ Потом рече: Имам нешто да ти кажем. А она рече: Говори.

¹⁵ Тада рече: Ти знаш да је моје било царство, и да је у мене био упро очи сав Израилъ да ја будем цар; али се царство пренесе и допаде брату мом, јер му га Господ даде.

¹⁶ Зато те сад молим за једно; немој ме одбити. А она му рече: Говори.

¹⁷ А он рече: Говори цару Соломуну, јер ти он неће одбити, нека ми да за жену Ависагу Сунамку.

¹⁸ А Витсавеја рече: Добро, ја ћу говорити цару за те.

¹⁹ И дође Витсавеја к цару Соломуну да му говори за Адонију; а цар уста и сrete је и поклонивши јој се седе на свој престо, и заповеди те наместише столицу матери његовој, и она седе њему с десне стране.

²⁰ Тада она рече: Искала бих од тебе једну малу ствар, немој ме одбити. А цар јој рече: Ишти, мајко, нећу те одбити.

21 Она рече: Подај Ависагу Сунамку Адонији, брату свом за жену.

22 А цар Соломун одговори матери својој и рече: Зашто иштеш Ависагу Сунамку за Адонију? Ишти и царство за њ, јер је он брат мој старији и има уза се Авијатара свештеника и Јоава сина Серујиног.

23 И закле се цар Соломун Господом говорећи: Тако да ми учини Бог и тако да дода, себи на смрт каза то Адонија данас.

24 И зато, тако да је жив Господ, који ме је утврдио и посадио ме на престолу Давида оца мог, и који ми је начинио кућу као што је рекао, данас ће погинути Адонија.

25 И посла цар Соломун Венају, сина Јодајевог, који уложи на њ, те погибе.

26 А Авијатару свештенику рече цар: Иди у Анатот на њиву своју, јер си заслужио смрт, али те нећу данас погубити, јер си носио ковчег Господњи пред Давидом оцем мојим и подносио си све невоље које је подносио отац мој.

27 Тако Соломун сврже Авијатара да не буде свештеник Господњи, да испуни реч Господњу што рече у Силому за дом Илијев.

28 И овај глас дође до Јоава; а Јоав беше пристао за Адонијом, премда за Авесаломом не беше пристао; и утече Јоав у шатор Господњи и ухвати се за рокове олтару.

29 И јавише цару Соломуну: Јоав утече у шатор Господњи, и ено га код олтара. А Соломун посла Венају сина Јодајевог говорећи: Иди, уложи на њ.

30 И ушавши Венаја у шатор Господњи рече му: Цар је казао: Изиђи. А он рече: Нећу; него овде хоћу да умрем. А Венаја јави цару говорећи: Тако рече Јоав и тако ми одговори.

³¹ А цар му рече: Учини како је рекао, уложи на њ, и погребѣ га, и скини с мене и с дома оца мог крв праву коју је пролио Јоав.

³² И нека Господ обрати крв његову на његову главу, што уложи на два човека праведнија и боља од себе, и уби их мачем без знања оца мог Давида: Авенира сина Нировог војводу Израилјевог и Амасу сина Јетеровог војводу Јудиног;

³³ нека се дакле крв њихова врати на главу Јоавову и на главу семена његовог довека; а Давиду и семену његовом и дому његовом и престолу његовом нека буде мир довека од Господа.

³⁴ И отиде Венаја, син Јодајев, и уложи на њ и погуби га, и би погребен код куће своје у пустињи.

³⁵ Тада постави цар Венају, сина Јодајевог, на његово место над војском, а Садока свештеника постави цар на место Авијатарово.

³⁶ Потом посла цар и дозвола Симеја, и рече му: Сагради себи кућу у Јерусалиму, па ту седи, и не излази одатле никуда.

³⁷ Јер у који дан изиђеш и пређеш преко потока Кедрона, знај зацело да ћеш погинути, и крв ће твоја пасти на твоју главу.

³⁸ А Симеј рече цару: Добра је та реч; како је рекао господар мој цар, тако ће учинити слуга твој. И седе Симеј у Јерусалиму дуго времена.

³⁹ Али се догоди после три године, те утекоше две слуге Симејеве к Ахису, сину Машином цару гатском. И би јављено Симеју: Ено ти слугу у Гату.

⁴⁰ Тада уста Симеј, и осамари свог магарца, и отиде у Гат к Ахису да тражи слуге своје. И врати се Симеј, и доведе натраг слуге своје из Гата.

⁴¹ И јавише Соломуну да је Симеј био отишао из Јерусалима у Гат, и да се вратио.

⁴² Тада цар пославши дозва Симеја, и рече му: Нисам ли те заклео Господом и нисам ли ти тврдо рекао: У који дан изиђеш куда му драго, знај зацело да ћеш погинути? И ти ми рече: Добра је та реч коју чух.

⁴³ Зашто, дакле, ниси држао заклетву Господњу и заповест коју сам ти заповедио?

⁴⁴ Потом рече цар Симеју: Ти знаш све зло за које зна срце твоје, шта си учинио Давиду оцу мом; Господ враћа твоје зло на твоју главу.

⁴⁵ А цар ће Соломун бити благословен и престо Давидов утврђен пред Господом до века.

⁴⁶ И заповеди цар Венаји сину Јодајевом, те изиђе и уложи на њ, те погибе.

И царство се утврди у руци Соломуновој.

3

Соломунов брак, молитва и суд.

¹ А Соломун се опријатељи с фараоном, царем мисирским, и ожени се кћерју фараоновом, и доведе је у град Давидов докле не доврши свој дом и дом Господњи и зид око Јерусалима.

² Али народ приношаше жртве на висинама; јер још не беше сазидан дом имену Господњем до тада.

³ А Соломун љубљаше Господа ходећи по уредбама оца свог Давида, само што на висинама приношаше жртве и кађаше.

⁴ Зато отиде цар у Гаваон да онде принесе жртву, јер то беше велика висина; и Соломун принесе хиљаду жртава паљеница на оном олтару.

⁵ И јави се Господ Соломуну у Гаваону ноћу у сну, и рече Бог: Ишти шта хоћеш да ти дам.

⁶ А Соломун рече: Ти си учинио велику милост служи свом Давиду оцу мом, као што је ходио пред Тобом верно и праведно и с правим срцем према Теби; и сачувао си му ову велику милост, те му дао сина да седи на престолу његовом, као што се види данас.

⁷ И тако Господе Боже мој, Ти си поставио слугу свог царем на место Давида оца мог, а ја сам млад, нити знам полазити ни долазити.

⁸ И Твој је слуга међу народом Твојим, који си изабрао, народом великим, који се не може избројати ни прорачунати од множине.

⁹ Дај дакле служи свом срце разумно да може судити народу Твом и распознавати добро и зло. Јер ко може судити народу Твом тако великом?

¹⁰ И би мило Господу што Соломун то заиска.

¹¹ И рече му Бог: Кад то иштеш, а не иштеш дуг живот нити иштеш благо нити иштеш душе непријатеља својих него иштеш разум да умеш судити;

¹² ево учиних по твојим речима; ево ти дајем срце мудро и разумно да таквог какав си ти ни пре тебе није било нити ће после тебе настати такав какав си ти.

¹³ А сврх тога дајем ти и шта ниси искао, и благо и славу, да таквог какав ћеш ти бити неће бити међу царевима свега века твог.

¹⁴ И ако узидеш мојим путевима држећи уредбе моје и заповести моје, као што је ишао Давид отац твој, продужићу дане твоје.

¹⁵ Тада се пробуди Соломун, и гле, оно беше сан. И дође у Јерусалим, и ставши пред ковчег завета Господњег принесе жртве паљенице и жртве захвалне, и почасти све слуге своје.

16 Тада дођоше две жене курве к цару, и стадоше пред њим.

17 И рече једна жена: Ах, господару; ја и ова жена седимо у једној кући, и породих се код ње у истој кући.

18 А трећи дан после мог порођаја породи се и ова жена, и бејасмо заједно и не беше нико други с нама у кући, само нас две бејасмо у кући.

19 И умре син ове жене ноћас, јер она леже на њ.

20 Па уставши у по ноћи узе сина мог искрај мене, кад слушкиња твоја спаваше, и стави га себи у наручје, а сина свог мртвог стави мени у наручје.

21 А кад устах ујутру да подојим сина свог, а то мртав; али кад разгледах ујутру, а то, не беше мој син, ког ја родих.

22 Тада рече друга жена: Није тако; него је мој син овај живи, а твој је син онај мртви. Али она рече: Није тако, него је твој син онај мртви, а мој је син овај живи. Тако говораху пред царем.

23 А цар рече: Ова каже: Овај је живи мој син, а твој је син овај мртви; а она каже: Није тако, него је твој син онај мртви, а мој је син овај живи.

24 И рече цар: Дајте ми мач. И донесоше мач пред цара.

25 Тада рече цар: Расеците живо дете на двоје, и подајте половину једној и половину другој.

26 Тада жена које син беше живи рече цару, јер јој се усколеба утроба за сином: Ах, господару, подајте њој дете живо, а немојте га убијати. А она рече: Нека не буде ни мени ни теби, расеците га.

27 Тада одговори цар и рече: Подајте оној живо дете, немојте га убити, она му је мати.

28 И сав Израилъ чу суд који изрече цар, и побојаше се цара; јер видеше да је у њему мудрост Божја да суди.

4

Соломунови пристави; његова моћ и мудрост.

¹ А цар Соломун цароваше над свим Израилъем.

² А ово беху кнезови његови: Азарија, син Садоков, намесник;

³ Елиореф и Ахија, синови Сисини, писари; Јосафат, син Ахилудов, паметар;

⁴ Венаја, син Јодајев, војвода; а Садок и Авијатар свештеници;

⁵ а Азарија син Натанов, беше над приставима; а Завуд, син Натанов, први већник, пријатељ царев;

⁶ а Ахисар управитељ дворски; а Адонирам син Авдин над царским посленицима.

⁷ И имаше Соломун дванаест пристава по свему Израилъу, који храњаху цара и сав дом његов; по месец дана у години сваки беше дужан хранити.

⁸ А ово су им имена: Син Уров у гори Јефремовој;

⁹ син Декеров у Макасу и у Салвиму и Вет-Семесу и Елону вет-анатском;

¹⁰ син Еседов у Арувоту; под њим беше Сохот и сва земља Еферова;

¹¹ син Авинадавов над свим крајем дорским; жена му беше Тафата, кћи Соломунова;

¹² Вана, син Ахилудов над Танахом и Мегидоном и свим Вет-Саном, који је до Сартане под Језраелом, од Вет-Сана до Авел-Меола, до преко Јок-Меама;

¹³ син Геверов у Рамоту галадском; имаше села Жаира сина Манасијиног у Галаду и крај арговски у Васану, шездесет великих градова са зидовима и преворницама бронзаним;

¹⁴ Ахинадав, син Идов у Маханајиму;

¹⁵ Ахимас у Нефталиму; и он беше ожењен кћерју Соломуновом Васематом;

¹⁶ Вана син Хусајев у Асиру и у Алоту;

¹⁷ Јосафат син Фарујин у Исахару;

¹⁸ Симеј син Илин у Венијамину;

¹⁹ Гевер, син Уријев у земљи галадској, у земљи Сиона цара аморејског и Ога цара васанског; један беше пристав у тој земљи.

²⁰ Јуде и Израилља беше много као песка покрај мора; и јеђаху и пијаху и весељаху се.

²¹ А Соломун владаше свим царствима од реке до земље филистејске и до међе мисирске, и доношаху даре и служаху Соломуна свега века његовог.

²² А храна Соломунова беше на дан тридесет кора белог брашна, и шездесет кора другог брашна;

²³ двадесет волова угојених и двадесет с паше, и сто оваца, осим јелена и срна и дивокоза и угојених птица.

²⁴ Јер он владаше свуда с ове стране реке од Тапсе до Газе, над свим царствима с ове стране реке, и беше миран са свих страна унаоколо.

²⁵ И живљаху Јуда и Израилљ без страха, сваки под својом лозом и под својом смоквом, од Дана до Вирсавеје, свега века Соломуновог.

²⁶ И имаше Соломун четрдесет хиљада коња за јаслима за кола своја, и двадесет хиљада коњика.

²⁷ И пристави хранаху цара Соломуна и све који долажаху за сто цара Соломуна, сваки свог месеца, и не даваху да чега понестане.

²⁸ А јечам и сламу за коње и за мазге доношаху на место где беху, сваки како му беше одређено.

²⁹ И Бог даде мудрост Соломуну и разум врло велик и срце пространо као песак на брегу морском.

³⁰ Јер мудрост Соломунова беше већа од мудрости свих источних народа и од све мудрости мисирске.

³¹ Мудрији беше од сваког човека, и од Етана Езраита и од Емана и од Халкола и од Дарде, синова Маолових; и разгласи се име његово по свим народима унаоколо.

³² И изговори три хиљаде прича, и беше песама његових хиљаду и пет.

³³ Говорио је и о дрвећу, од кедра на Ливану до исопа који ниче из зида; говорио је и о стоци и о птицама и о бубинама и о рибама.

³⁴ И долажаху од свих народа да чују мудрост Соломунову, од свих царстава на земљи, који чуше за мудрост његову.

5

Соломунов савез са Хирамом и припрема за зидања храма.

¹ И Хирам, цар тирски посла слуге своје к Соломуну чувши да су га помазали за цара на место оца његовог, јер Хирам љубљаше Давида свагда.

² А Соломун посла ка Хираму и поручи му:

³ Ти знаш да Давид, отац мој није могао саградити дом имену Господа Бога свог од ратова

којима га опколише, докле их Господ не положи под ноге његове.

⁴ А сада Господ Бог мој дао ми је мир од свуда, немам ни једног непријатеља ни злу сметњу.

⁵ Зато, ево, велим да саградим дом имену Господа Бога свог, као што је рекао Господ Давиду оцу мом говорећи: Син твој, ког ћу посадити место тебе на престо твој, он ће саградити дом имену мом.

⁶ Зато заповеди сада нека ми насеку дрва кедрових на Ливану, а слуге ће моје бити са слугама твојим, а плату слугама твојим даћу ти како год кажеш; јер ти знаш да у нас нема људи који умеју сећи дрва као сидонци.

⁷ И кад Хирам чу речи Соломунове, обрадова се веома и рече: Да је благословен Господ данас, који даде Давиду мудрог сина над овим народом великим.

⁸ И посла Хирам Соломуну, и поручи: Чуо сам чега ради си слао к мени; ја ћу учинити сву вољу твоју за дрва кедрова и за дрва јелова.

⁹ Моје ће слуге снети с Ливана на море, и ја ћу их повезати у сплавове и спустити морем до места које ми кажеш, и онде ћу развезати, па их носи; а ти ћеш учинити моју вољу и дати храну чељади мојој.

¹⁰ И тако даваше Хирам Соломуну дрва кедрова и дрва јелова, колико му беше воља.

¹¹ А Соломун даваше Хираму двадесет хиљада кора пшенице за храну чељади његовој, и двадесет кора уља цеђеног; толико даваше Соломун Хираму сваке године.

¹² И Господ даде мудрост Соломуну како му беше обрекао, и беше мир између Хирама и Соломуна, и ухватише веру међу собом.

¹³ И одреди Соломун људе из свега Израилџа, и би одређених тридесет хиљада људи.

¹⁴ И слаше их на Ливан по десет хиљада сваког месеца наизменце; један месец беху на Ливану а два месеца код кућа својих. А Адонирам беше над овим посланицима.

¹⁵ И имаше Соломун седамдесет хиљада носилаца и осамдесет хиљада тесача у планини,

¹⁶ осим настојника Соломунових, који беху над тим послом, три хиљаде и триста, који управљаху народом који пословаше тај посао.

¹⁷ И заповеди цар да снесе велико камење, купоцено камење за темељ дому, тесано камење.

¹⁸ И тесаху посленици Соломунови и посленици Хирамови и Гивлеји, и приправљаху дрво и камење да се зида дом.

6

Зидање храма.

¹ Четири стотине и осамдесете године по изласку синова Израилјевих из земље мисирске, четврте године царовања Соломуновог над Израилјем, месеца Зифа, а то је други месец, поче зидати дом Господу.

² А дом што га зида цар Соломун Господу беше у дужину од шездесет лаката, а у ширину од двадесет лаката, а у висину од тридесет лаката.

³ И беше трем пред црквом двадесет лаката дуг, према ширини дома, а десет лаката широк пред домом.

⁴ И начини прозоре на дому изнутра широке, а споља уске.

⁵ И уза зид дому начини ходнике свуда унаоколо уза зид дому око цркве и светиње над светињама, и начини клети свуда унаоколо.

⁶ Најдоњи ходник беше пет лаката широк, а средњи шест лаката широк, а трећи седам лаката широк; јер начини засеке на дому споља унаоколо, да се греде не улежу у зид од дома.

⁷ А кад зидаху дом, зидаху од камена, који довожаху сасвим приготовљен, те се ни чекић ни секира нити какво оруђе гвоздено не чу у дому кад се зидаше.

⁸ Врата од средњег ходника беху на десној страни дома, и излажаше се на завојницу на средњи ходник, и из средњег на трећи.

⁹ Тако сазида дом, и доврши га, и покри дом гредама и даскама кедровим.

¹⁰ И начинише ходнике око целог дома од пет лаката у висину сваки, и састављаху их с домом греде кедрове.

¹¹ Тада дође реч Господња Соломуну говорећи:

¹² То је дом што градиш; ако узидеш по мојим уредбама, и уствориш моје законе и уздржиш све моје заповести ходећи по њима, потврдићу ти реч своју, коју сам рекао Давиду оцу твом.

¹³ И становаћу међу синовима Израилјевим, и нећу оставити народ свој Израиља.

¹⁴ И тако сазида Соломун дом, и доврши га.

¹⁵ И обложи зидове дому изнутра даскама кедровим, од пода дома до врха зидова обложи дрветом изнутра; и под дому обложи даскама јеловим.

¹⁶ И начини преграду од двадесет лаката од једне стране дома до друге од дасака кедрових, од пода до врх зидова; и то начини унутра за шатор, за светињу над светињама.

¹⁷ А дом, црква напред, беше од четрдесет лаката.

18 А по даскама кедровим унутра у дому беху изрезане јабуке и цветови развијени, све од кедра тако да се не виђаше нигде камен.

19 И светињу над светињама уреди унутра у дому, да се онде намести ковчег завета Господњег.

20 А светиња над светињама унутра беше двадесет лаката дуга, и двадесет лаката широка, и двадесет лаката висока, и обложи је чистим златом; тако обложи и олтар од кедра.

21 И тако обложи Соломун дом изнутра чистим златом, и затеже златне ланце пред светињом над светињама, коју такође обложи златом.

22 И сав дом обложи златом; тако и сав олтар пред светињом над светињама обложи златом.

23 А у светињи над светињама начини два херувима од дрвета маслиновог; десет лаката беше висок сваки.

24 А од пет лаката беше једно крило у херувима, и од пет лаката беше друго крило у херувима; десет лаката беше од краја једног крила до краја другог крила.

25 Тако и други херувим беше од десет лаката; једне мере и једне направе беху оба херувима.

26 Десет лаката беше висок један херувим, тако и други.

27 И намести херувиме усред унутрашњег дома, и раширише херувими крила своја тако да крило једног тицаше у један зид, а крило другог херувима тицаше у други зид, а усред дома тицаху крила једно у друго.

28 И обложи херувиме златом.

29 А све зидове дому унаоколо искити резаним херувимима и палмама и развијеним цветовима изнутра и споља.

³⁰ И под дому обложи златом изнутра и споља.

³¹ И на уласку у светињу над светињама начини двокрилна врата од дрвета маслиновог, којима прагови с довратницима беху на пет углова.

³² И на тим двокрилним вратима од дрвета маслиновог изреза херувиме и палме и развијене цветове, и обложи их златом, и херувиме и палме обложи златом.

³³ Тако и на уласку у цркву начини прагове од дрвета маслиновог на четири угла;

³⁴ и врата двокрилна од дрвета јеловог; на две се стране отвараше једно крило, и на две стране отвараше се друго крило.

³⁵ И изреза на њима херувиме и палме и развијене цветове, и обложи златом све што беше изрезано.

³⁶ Потом начини трем унутрашњи од три реда тесаног камена и једног реда дрвета кедровог струганог.

³⁷ Четврте године месеца Зифа би постављен темељ дому Господњем;

³⁸ а једанаесте године месеца Вула, који је осми месец, сврши се дом са свим стварима својим и са свим што му припада. Тако га сазида за седам година.

7

Зидање царских зграда; стубови и посуђе храма.

¹ Потом зида Соломун себи дом тринаест година, и сврши га.

² Сазида и дом из шуме ливанске, сто лаката дуг и педесет лаката широк и тридесет лаката висок, на четири реда ступова кедрових, с гредама кедровим сврх ступова.

³ И беше покривен дрветом кедровим горе на гредама, које беху на четрдесет и пет ступова, по петнаест у једном реду.

⁴ И прозора беху три реда, прозор над прозором у три реда.

⁵ И сва врата и прагови беху на четири угла, и прозори, и један прозор беше према другом у три реда.

⁶ И начини трем од ступова, педесет лаката дуг и тридесет лаката широк; и тај трем беше спреда, и ступови и греде беху спреда.

⁷ И начини трем у коме беше престо, где суђаше, трем судски, који беше обложен кедром од пода до врха.

⁸ У његовој кући где живљаше беше други трем иза оног трема, посао беше исти. Начини дом и кћери Фараоновој, којом се ожени Соломун, као тај трем.

⁹ Све ово беше од скупоценог камена, тесаног на меру и пилом сеченог, изнутра и споља, од пода до крова, и споља до великог трема.

¹⁰ И темељ беше од камења скупоценог, камења великог, од десет лаката и од осам лаката.

¹¹ А одозго беше камење скупоцено на меру тесано и даске кедрове.

¹² И велики трем унаоколо имаше три реда камења тесаног и један ред кедрових брвана, као трем унутрашњи дома Господњег и као трем истог дома.

¹³ И посла цар Соломун и позва Хирама из Тира.

¹⁴ А он беше син једне удовице од племена Нефталимовог а отац му беше из Тира, уметник бронзарски, врло вешт и разуман, те умеше

свашта градити од бронзе; он дошав к цару Соломуну изради му сав посао.

¹⁵ Сали два ступа од бронзе, један ступ беше од осамнаест лаката у висину, а унаоколо од дванаест лаката; такав беше и други ступ.

¹⁶ И начини два оглавља да се метну одозго на ступове, саливена од бронзе; пет лаката беше високо једно оглавље и пет лаката беше високо друго оглавље.

¹⁷ И плетенице испреплетане и врпце као вериге начини на оглавља, која беху на врх ступова, седам на једно оглавље и седам на друго оглавље.

¹⁸ Тако начини и на ступове и два реда шипака на једну плетеницу унаоколо да покривају оглавље које беше на врху; тако начини и на другом оглављу.

¹⁹ И на та два оглавља наврх ступова у трему беху начињени љиљани од четири лакта.

²⁰ И на два оглавља на два ступа беху одозго и према средини под плетеницама шипци, којих беше двеста у два реда унаоколо на једном и на другом оглављу.

²¹ И постави те ступове у трему црквеном, и поставивши десни ступ назва га Јахин, потом поставише ступ леви назва га Воас.

²² И наврх ступова намести израђено цвеће љиљаново. И тако свршише ступове.

²³ И сали море; десет лаката беше му од једног краја до другог, округло унаоколо, а пет лаката беше високо, а унаоколо му беше тридесет лаката.

²⁴ И испод краја његовог беху испупчене као јабуке свуда унаоколо по десет на један лакат, којима беше опточено море унаоколо, два реда јабука беше саливено с њим.

²⁵ И стајаше на дванаест волова; три гледаху на север, три гледаху на запад, три гледаху на југ, а три гледаху на исток; а море стајаше на њима одозго, и задња страна свих њих беше унутра.

²⁶ Дебљина му беше с подланице а крај му беше као крај у чаше, као цвет љиљанов, а примаше две хиљаде вата.

²⁷ И начини десет подножја од бронзе, у дужину од четири лакта беше свако подножје, а у ширину од четири лакта, а у висину од три лакта.

²⁸ А направа беше у сваког подножја оваква: Оплата беше у њих унаоколо, и оплата беше између углова.

²⁹ А на оплати међу угловима беху лавови и волови и херувими; а на угловима беше ступац одозго, а испод лавова и волова беше венац кован.

³⁰ И под сваким подножјем беху по четири точка од бронзе с плочама бронзаним, и на четири угла беху као рамена, и под сваком умиваоницом беху та рамена саливена према сваком венцу.

³¹ Дубина умиваоници од врха до дна над ступцем беше с лакта, и у врху беше округла као и ступац који беше од подруг лакта, и по врху јој беше резано, а оплата јој беше на четири угла, не округла.

³² И тако по четири точка беху под том оплатом, и осовине точковима излажаху на подножју, и сваки точак беше висок подруг лакта.

³³ И направа у тих точкова беше као направа у точкова колских; осовине њихове, главчине, наплаци и паоци, све беше ливено.

³⁴ И четири рамена беху на четири угла у сваког подножја, из подножја излажаху његова рамена.

³⁵ А одозго у подножја беше висине по лакта,

која беше свуда округла, и одозго на подножју беху стране његове и оплате које излажаху из њега.

³⁶ И по странама његовим и по оплатама његовим изрезах херувиме, лавове и палме, једно до другог уз венце унаоколо.

³⁷ На тај начин начини десет подножја; сва беху једнако саливена, једне мере и једне направе.

³⁸ И начини десет умиваоница од бронзе; по четрдесет вата узимаше једна умиваоница, и свака умиваоница беше од четири лакта; по једна умиваоница стајаше на сваком подножју од десет подножја.

³⁹ И намести пет подножја на десној страни дома, и пет на левој страни дома, а море намести на десну страну дома према истоку с југа.

⁴⁰ Тако начини Хирам умиваонице и лопате и котлиће; и сврши Хирам сав посао који ради цару Соломуну за дом Господњи:

⁴¹ Два ступа и два оглавља округла наврх два ступа, и две плетенице да покривају она два оглавља округла наврх ступова;

⁴² и четири стотине шипака на две плетенице; два реда шипака на свакој плетеници, да покривају два оглавља округла наврх ступова;

⁴³ и десет подножја, и десет умиваоница на њима;

⁴⁴ и море једно, и волова дванаест под морем;

⁴⁵ и лонце и лопате и котлиће.

А сви судови што начини Хирам цару Соломуну за дом Господњи беху од бронзе углађене.

⁴⁶ То је цар саливао у равници јорданској у земљи иловачи између Сохота и Сартана.

⁴⁷ И Соломун не измери те судове јер их беше врло много, не тражише тежину бронзе.

⁴⁸ Начини Соломун и све друго посуђе за дом Господњи: златни олтар, и златни сто, на коме стајаху хлебови постављени,

⁴⁹ и пет свећњака с десне стране и пет с леве стране пред светињом од чистог злата, цветове и жишке и усекаче од злата,

⁵⁰ и чаше и виљушке и котлиће, и кадионице и машице од чистог злата; и чепови на вратима унутрашњег дома светиње над светињама, и чепови на вратима црквеним беху од злата.

⁵¹ И тако се сврши сав посао који уради цар Соломун дому Господњем; и унесе Соломун шта беше посветио Давид отац његов сребро и злато и судове, и остави у ризницу дома Господњег.

8

Освећење храма и Соломунова молитва.

¹ Тада сабра Соломун старешине Израилјеве и све главаре племенске, кнезове домова отачких синова Израилјевих, к себи у Јерусалим да се пренесе ковчег завета Господњег из града Давидовог, а то је Сион.

² И скупише се к цару Соломуну сви људи Израилјеви месеца Етанима на празника, а то је месец седми.

³ И кад дођоше све старешине Израилјеве, подигоше свештеници ковчег;

⁴ и пренесоше ковчег Господњи и шатор од састанка и све суде свете што беху у шатору; пренесоше их свештеници и Левити.

⁵ А цар Соломун и сав збор Израилјев, који се сабра к њему, пренесоше с њим пред ковчегом оваца и говеда толико да се не могаше ни избројати ни прорачунати од мноштва.

⁶ И унесоше свештеници ковчег завета Господњег на његово место, у унутрашњи дом, у светињу над светињама, под крила херувимима.

⁷ Јер херувимима беху раширена крила над местом где ће стајати ковчег, и заклањаху херувими ковчег и полуге његове одозго.

⁸ И повукоше му полуге тако да се крајеви виђаху на предњој страни светиње над светињама, али се напоље не виђаху; и онде осташе до данашњег дана.

⁹ У ковчегу не беше ништа осим две плоче камене, које метну у њ Мојсије на Хориву, кад Господ учини завет са синовима Израиљевим пошто изиђоше из земље мисирске.

¹⁰ А кад свештеници изиђоше из светиње, облак напуни дом Господњи,

¹¹ те не могаху свештеници стајати да служе од облака; јер се славе Господње напуни дом Господњи.

¹² Тада рече Соломун: Господ је рекао да ће наставати у мраку.

¹³ Сазидах дом Теби за стан, место, да у њему наставаш до века.

¹⁴ И окренувши се лицем својим цар благослови сав збор Израиљев, а сав збор Израиљев стајаше.

¹⁵ И рече: Благословен да је Господ Бог Израиљев, који је говорио својим устима Давиду оцу мом и испунио руком својом говорећи:

¹⁶ Од оног дана кад изведох из Мисира народ свој Израиља не изабрах ни једног града међу свим племенима Израиљевим да се сазидах дом где би било име моје, него изабрах Давида да буде над народом мојим Израиљем.

¹⁷ И науми Давид, отац мој, да сазида дом имену Господа Бога Израилјевог.

¹⁸ Али Господ рече Давиду, оцу мом: Што си наумио сазидати дом имену мом, добро си учинио што си то наумио;

¹⁹ али нећеш ти сазидати тај дом, него син твој, који ће изаћи из бедара твојих, он ће сазидати дом имену мом.

²⁰ И тако испуни Господ реч своју коју рече; јер устах на место оца свог Давида, и седох на престо Израилјев, као што рече Господ, и сазидах овај дом имену Господа Бога Израилјевог.

²¹ И одредих овде место ковчегу у коме је завет Господњи што је учинио с оцима нашим кад их је извео из земље мисирске.

²² Потом стаде Соломун пред олтар Господњи пред свим збором Израилјевим, и подиже руке своје к небу,

²³ и рече: Господе Боже Израилјев! Нема Бога таквог какав си Ти горе на небу ни доле на земљи, који чуваш завет и милост слугама својим, које ходе пред Тобом свим срцем својим;

²⁴ који си испунио служи свом Давиду, оцу мом, шта си му рекао; шта си устима својим рекао то си руком својом испунио, као што се види данас.

²⁵ Сада дакле, Господе Боже Израилјев, држи служи свом Давиду оцу мом шта си му рекао говорећи: Неће ти нестати човека испред мене који би седео на престолу Израилјевом, само ако синови твоји ушчувају пут свој ходећи преда мно, као што си ти ходио преда мно.

²⁶ Сада дакле, Боже Израилјев, нека се потврди реч Твоја коју си рекао служи свом Давиду, оцу мом.

²⁷ Али хоће ли доиста Бог становати на земљи? Ето, небо и небеса над небесима не могу Те обухватити, а камоли овај дом што га сазидах?

²⁸ Али погледај на молитву слуге свог и на молбу његову, Господе Боже мој, чуј вику и молитву, којим Ти се моли данас слуга Твој;

²⁹ да буду очи Твоје отворене над домом овим дан и ноћ, над овим местом, за које си рекао: Ту ће бити име моје; да чујеш молитву којом ће се молити слуга Твој на овом месту.

³⁰ Чуј молбу слуге свог и народа свог Израилља, којом ће се молити на овом месту; чуј с места где станујеш, с неба, чуј, и смилуј се.

³¹ Кад ко згреши ближњему свом те му се да заклетва да се закуне, и заклетва дође пред Твој олтар у овом дому,

³² Ти чуј с неба, и учини и суди слугама својим, осуђујући кривца и дела његова обраћајући на његову главу, а правог правдајући и плаћајући му по правди његовој.

³³ Кад разбију непријатељи Твоји народ Твој Израилља зато што Ти згреше, па се обрате к Теби и даду славу имену Твом, и помоле Ти се и замоле Те у овом дому,

³⁴ Ти чуј с неба, и опрости грех народу свом Израилљу, и доведи их опет у земљу коју си дао оцима њиховим.

³⁵ Кад се затвори небо, те не буде дажда зато што згреше Теби, па Ти се замоле на овом месту и даду славу имену Твом, и од греха се свог обрате, кад их намучиш,

³⁶ Ти чуј с неба, и опрости грех слугама својим и народу свом Израилљу показавши им пут добри којим ће ходити, и пусти дажд на земљу своју, коју си дао народу свом у наследство.

³⁷ Кад буде глад у земљи, кад буде помор, суша, медљика, скакавци, гусенице, или кад га притесни непријатељ његов у земљи његовој властитој, или какво год зло, каква год болест,

³⁸ сваку молбу и сваку молитву, која буде од кога год човека или од свега Твог народа Израилђа, ко позна муку срца свог и подигне руке своје у овом дому,

³⁹ Ти чуј с неба, из стана свог, и смилуј се и учини и подај свакоме по свим путевима његовим, које знаш у срцу његовом; јер Ти сам знаш срца свих синова човечијих;

⁴⁰ да Те се боје докле су год живи на земљи коју си дао оцима нашим.

⁴¹ И странац, који није од Твог народа Израилђа, него дође из далеке земље имена Твог ради,

⁴² (јер ће се чути за име Твоје велико и за руку Твоју крепку и мишицу Твоју подигнуту) кад дође и помоли се у овом дому,

⁴³ Ти чуј с неба, из стана свог, и учини све за шта повиче к Теби онај странац, да би познали име Твоје сви народи на земљи и бојали се Тебе као народ Твој Израилђ, и да би знали да је име Твоје призвано над овим домом, који сазидах.

⁴⁴ Кад народ Твој изиђе на војску на непријатеља свог путем којим Га пошаљеш, и помолe се Господу обративши се ка граду, који си изабрао, и к дому, који сам сазидао имену Твом,

⁴⁵ чуј с неба молбу њихову, и подај им правицу.

⁴⁶ Кад Ти згреше, јер нема човека који не греши, и разгневивши се на њих даш их непријатељима њиховим, те их заробе и одведу у земљу непријатељску далеко или близу,

⁴⁷ ако се дозову у земљи у коју буду одведени у ропство, и обратe се и стану Ти се молити у земљи

оних који их заробише, и кажу: Сагрешисмо и зло учинисмо, скривисмо,

⁴⁸ и тако се обрете к Теби свим срцем својим и свом душом својом у земљи непријатеља својих, који их заробе, и помоле Ти се окренувши се к земљи својој, коју си дао оцима њиховим, ка граду, који си изабрао, и к дому, који сам сазидео имену Твом,

⁴⁹ тада чуј с неба, из стана свог, молбу њихову и молитву њихову, и подај им правичу,

⁵⁰ и опрости народу свом шта Ти буду згрешили, и све преступе којима Ти буду преступили, и умилостиви им оне који их заробе да се смиљују на њих.

⁵¹ Јер су Твој народ и Твоје наследство, које си извео из Мисира, изред пећи гвоздене.

⁵² Нека буду очи Твоје отворене на молбу слуге Твог и на молбу народа Твог Израилља, и чуј их кад Те год призову.

⁵³ Јер си их Ти одвојио себи за наследство од свих народа на земљи, као што си рекао преко Мојсија слуге свог, кад си извео оце наше из Мисира, Господе, Господе!

⁵⁴ А кад Соломун молећи се Господу сврши сву ову молбу и молитву, уста испред олтара Господњег, где беше клекао и руке своје подигао к небу;

⁵⁵ и стојећи благослови сав збор Израилљев, гласом великим говорећи:

⁵⁶ Благословен да је Господ који је смирио народ свој Израилља, као што је говорио; није изостала ни једна реч од свих добрих речи Његових, које је говорио преко Мојсија, слуге свог.

⁵⁷ Да Господ Бог наш буде с нама као што је био с оцима нашим, да нас не остави и не напусти.

⁵⁸ Него нека пригне срце наше к себи да бисмо ходили свим путевима Његовим и држали заповести Његове и уредбе Његове и законе Његове, што је заповедио оцима нашим.

⁵⁹ И нека буду ове речи моје, којима се молих Господу, близу Господа Бога нашег дан и ноћ да би давао правицу слуги свом и народу свом Израиљу у свако доба;

⁶⁰ да би познали сви народи на земљи да је Господ сам Бог и да нема другог.

⁶¹ И нека срце ваше буде цело према Господу Богу нашем, да ходите по уредбама Његовим и држите заповести Његове као данас.

⁶² Тада цар и сав Израиљ с њим принесоше жртве пред Господом.

⁶³ И Соломун принесе на жртву захвалну, коју принесе Господу, двадесет и две хиљаде волова и сто и двадесет хиљада оваца. Тако посветише дом Господњи цар и сви синови Израиљеви.

⁶⁴ У тај дан посвети цар средину трема који је пред домом Господњим, јер онде принесе жртве паљенице и даре и претилину од жртава захвалних; јер бронзани олтар који беше пред Господом беше мален и не могаше на њ стати жртве паљенице и дари и претилина од жртава захвалних.

⁶⁵ И у то време празнова Соломун празник и сав Израиљ с њим, сабор велик од уласка у Емат до потока мисирског, пред Господом Богом нашим, седам дана и опет седам дана, то је четрнаест дана.

⁶⁶ А у осми дан отпусти народ; и благословише цара и отидоше к шаторима својим радујући се и

веселећи се у срцу за све добро што учини Господ Давиду, служи свом и Израилју, народу свом.

9

Бог говори са Соломуном. Соломун зида градове; његово бродовље.

¹ А кад Соломун сврши дом Господњи и дом царски и све што жељаше Соломун и рад беше начинити,

² јави се Господ Соломуну други пут, као што му се беше јавио у Гаваону;

³ и рече му Господ: Услишио сам молбу твоју и молитву твоју, којом си ми се молио; осветио сам тај дом који си сазидао да ту наместим име своје до века; и очи ће моје и срце моје бити онде вазда.

⁴ А ти ако узидеш преда мном као је ишао Давид отац твој с целим и правим срцем творећи све што сам ти заповедио и држећи уредбе моје и законе моје,

⁵ утврдићу престо царства твог над Израиљем вавек, као што сам казао Давиду оцу твом говорећи: Неће ти нестати човека на престолу Израиљевом.

⁶ Али ако се ви и синови ваши одвратите од мене и не уздржите заповести моје и уредбе моје које сам вам дао, и отидете и станете служити другим боговима и клањати им се,

⁷ тада ћу истребити Израиља са земље, коју сам вам дао, и овај дом, који сам посветио имену свом, одбацићу од себе, и Израиљ ће постати прича и подсмех међу свим народима;

⁸ а дом овај колико је славан, ко год прође мимо њ, зачудиће се и запиштаће, и рећи ће: Зашто учини Господ ово од ове земље и од овог дома?

⁹ И одговараће се: Јер одусташе Господа Бога свог, који изведе оце њихове из земље мисирске, и узеше друге богове, и клањаше им се и служише им; зато пусти на њих Господ све ово зло.

¹⁰ А кад прође двадесет година, у које сазида Соломун ова два дома, дом Господњи и дом царски,

¹¹ а Хирам, цар тирски даде Соломуну дрва кедрових и дрва јелових и злата колико му год воља беше, тада цар Соломун даде Хираму двадесет градова у земљи галилејској.

¹² И дође Хирам из Тира да види градове које му даде Соломун, али не бише му по вољи.

¹³ Па рече: Какви су то градови што си ми их дао, брате? И назва их земља Кавул; и оста им то име до данас.

¹⁴ А Хирам беше послао цару сто и двадесет таланата злата.

¹⁵ И тако цар Соломун одреди људе, те сазида дом Господњи и дом свој и Милон, и зидове око Јерусалима, и Асор и Мегидон и Гезер.

¹⁶ Јер Фараон, цар мисирски, изиђе и узе Гезер, и спали га огњем и поби Хананеје који живљаху у граду, и даде га у прђију кћери својој, жени Соломуновој.

¹⁷ А Соломун сазида Гезер и Вет-Орон доњи.

¹⁸ И Валат и Тадмор у пустињи у земљи,

¹⁹ и све градове у којима Соломун имаше житнице, и градове у којима му беху кола, и градове у којима му беху коњици, и шта год Соломуну би воља зидати у Јерусалиму и на Ливану и у свој земљи царства свог.

²⁰ И сав народ који беше остао од Амореја, Хетеја, Ферезеја, Јевеја и Јевусеја, који не беху

од синова Израилљевих,

²¹ синове њихове, који беху остали иза њих у земљи којих не могаше синови Израилљеви истребити, њих Соломун нагна да плаћају данак и робују до данашњег дана.

²² А од синова Израилљевих не учини ни једног робом, него беху војници и слуге његове и кнезови, војводе његове, и заповедници над колима његовим и над коњицима његовим.

²³ И беше главних настојника над послом Соломуновим пет стотина и педесет, који управљаху народом који рађаше посао.

²⁴ А кћи Фараонова пресели се из града Давидовог у дом свој, који јој сазида. Тада сазида и Милон.

²⁵ И Соломун приношаше три пута на годину жртве паљенице и жртве захвалне на олтару који начини Господу, и кађаше на олтару који беше пред Господом, кад сврши дом.

²⁶ И лађе начини цар Соломун у Есион-Гаверу, који је код Елота на брегу црвеног мора у земљи едомској.

²⁷ И посла Хирам на тим лађама слуге своје, лађаре веште мору, са слугама Соломуновим;

²⁸ и дођоше у Офир, и узеше оданде злата четири стотине и двадесет таланата, и донесоше цару Соломуну.

10

Царица Савска походи Соломуна. Богатство и слава Соломунова.

¹ А царица савска чу глас о Соломуну и о имену Господњем, и дође да га испуша загонеткама.

² И дође у Јерусалим са силном пратњом, с камилама које ношаху мириса и злата врло много и драгог камења; и дошавши к Соломуну говори с њим о свему што јој беше у срцу.

³ И Соломун јој одговори на све речи њене; не беше од цара сакривено ништа да јој не би одговорио.

⁴ А кад царица савска виде сву мудрост Соломунову и дом који беше сазидао,

⁵ и јела на столу његовом и станове слуга његових и дворбу дворана његових и одело њихово, и пехарнике његове и жртве његове паљенице које приношаше у дому Господњем, она дође изван себе.

⁶ Па рече цару: Истина је шта сам чула у својој земљи о стварима твојим и о мудрости твојој.

⁷ Али не хtex веровати шта се говораше докле не дође и видим својим очима; а гле, ни пола ми није казано; твоја мудрост и доброта надвишује глас који сам слушала.

⁸ Благо људима твојим, благо слугама твојим, који једнако стоје пред тобом и слушају мудрост твоју.

⁹ Да је благословен Господ Бог твој коме си омилио, те те посади на престо Израилљев; јер Господ љуби Израилља увек, и постави те царем да судиш и делиш правицу.

¹⁰ Потом даде цару сто и двадесет таланата злата и врло много мириса и драгог камења: никада више не дође толико таквих мириса колико даде царица савска цару Соломуну.

¹¹ И лађе Хирамове, које доношаху злато из Офира, донесоше из Офира врло много дрвета алмугима и драгог камења.

12 И начини цар од тог дрвета алмугима заграду у дому Господњем и у дому царском и харфе и псалтире за певаче; никада се више није довезло таквог дрвета алмугима нити се видело до данашњег дана.

13 А цар Соломун даде царици савској шта год зажеље и заиска осим оног шта јој даде сам по могућству цара Соломуна. По том она отиде и врати се у земљу своју са слугама својим.

14 А злата што дохођаше Соломуну сваке године, беше шест стотина и шездесет и шест таланата,

15 осим оног што дохођаше од трговаца и оних који продаваху мирисе и од свих царева арапских и управитеља земаљских.

16 И цар Соломун начини двеста штитова од кованог злата, шест стотина сикала злата дајући на један штит:

17 И три стотине малих штитова од кованог злата, по три мине злата дајући на сваки штитић; и остави их цар у дому од шуме ливанске.

18 И начини цар велик престо од слонове кости, и обложи га чистим златом.

19 Шест басамака беше у престола, и врх округао беше озад на престолу и ручице беху с обе стране седишта, и два лава стајаху покрај тих ручица.

20 И дванаест лавова стајаху на шест басамака отуд и одовуд. Не би такав начињен ни у коме царству.

21 И сви судови из којих пијаше цар Соломун беху златни, и сви судови у дому од шуме ливанске беху од чистог злата; од сребра не

беше ништа; сребро беше ништа за времена Соломуновог.

²² Јер цар имаше лађе тарсиске на мору с лађама Хирамовим: један пут у три године враћаху се лађе тарсиске доносећи злато и сребро, слонове кости, мајмуне и пауне.

²³ Тако цар Соломун беше већи од свих царева земаљских богатством и мудрошћу.

²⁴ И из целе земље тражаху да виде Соломуна, да чују мудрост његову, коју му даде Господ у срце.

²⁵ И доношаху му сви даре, судове сребрне и судове златне, и хаљине и оружје и мирисе и коње и мазге, сваке године.

²⁶ Тако накупи Соломун кола и коњика, и имаше хиљаду и четири стотине кола и дванаест хиљада коњика, које разреди по градовима, где му беху кола, и код себе у Јерусалиму.

²⁷ И учини цар, те у Јерусалиму беше сребра као камења, и кедрових дрва као дивљих смокава које расту по пољу, тако много.

²⁸ И довођаху Соломуну коње из Мисира и свакојаки трг, јер трговци цареви узимаху трг различан за цену.

²⁹ И долажаху кола из Мисира по шест стотина сикала сребра, а коњ по сто и педесет. И тако сви цареви хетејски и цареви сирски добијаху коње преко њих.

11

Жене, идолопоклонство, непријатељи и смрт Соломунова.

¹ Али цар Соломун љубљаху многе жене туђинке осим кћери Фараонове, Моавке, Амонке, Едомке, Сидонке и Хетејке,

² од ових народа за које беше рекао Господ синовима Израилъевим: Не идите к њима и они да не долазе к вама, јер ће занети срце ваше за својим боговима. За њих приону Соломун љубећи их.

³ Те имаше жена царица седам стотина, и три стотина иноча; и жене његове занесоше срце његово.

⁴ И кад остаре Соломун, жене занесоше срце његово за туђим боговима; и срце његово не би цело према Господу Богу његовом као што је било срце Давида, оца његовог.

⁵ И Соломун хођаше за Астаротом, богињом сидонском, и за Мелхомом, гадом амонским.

⁶ И чињаше Соломун шта беше зло пред Господом, и не хођаше сасвим за Господом као Давид, отац његов.

⁷ Тада сагради Соломун висину Хемосу, гаду моавском, на гори према Јерусалиму, и Молоху гаду амонском.

⁸ Тако учини свим женама туђинкама, те кађаху и приношаху жртве својим боговима.

⁹ А Господ се разгневи на Соломуна што се одврати срце његово од Господа Бога Израилјевог, који му се беше јавио два пута,

¹⁰ и беше му заповедио да не иде за другим боговима, а он не одржа шта му Господ заповеди.

¹¹ И рече Господ Соломуну: Што се то нађе на теби, и ниси држао завет мој ни уредбе моје, које сам ти заповедио, зато ћу отргнути од тебе царство и даћу га служи твој.

¹² Али за твог века нећу то учинити ради Давида оца твог; него ћу га отргнути из руке сина твог.

¹³ Али нећу отргнути сво царство; једно ћу племе дати сину твој ради Давида слуге свог и

ради Јерусалима, који изабрах.

¹⁴ И подиже Господ противника Соломуну, Адада Идумејца, који беше од царског рода у Идумеји.

¹⁵ Јер кад Давид беше у Идумеји и Јоав војвода дође да покопа побијене, поби све мушкиње у Идумеји.

¹⁶ Јер Јоав оста онде шест месеци са свим Израиљем докле не поби све мушкиње у Идумеји.

¹⁷ Тада утече Адад с неколико Идумејаца, слуга оца свог, и отиде у Мисир; а Адад беше тада дете.

¹⁸ И отишавши из Мадијана дођоше у Фаран; и узевши са собом људи из Фарана дођоше у Мисир к Фараону, цару мисирском, који му даде кућу и одреди му храну, и даде му и земље.

¹⁹ И Адад нађе велику милост у Фараона, те га ожени сестром жене своје, сестром царице Тахпенесе.

²⁰ И сестра Тахпенесина роди му сина Генувата, ког отхрани Тахпенеса на двору Фараоновом, и беше Генуват на двору Фараоновом међу синовима Фараоновим.

²¹ А кад Адад чу у Мисиру да је Давид починуо код отаца својих и да је умро Јоав војвода, рече Адад Фараону: Пусти ме да идем у своју земљу.

²² А Фараон му рече: А шта ти је мало код мене, те хоћеш да идеш у своју земљу? А он рече: Ништа; али ме пусти.

²³ Подиже му Бог још једног противника, Резона сина Елијадиног, који беше побегао од господара свог Адад-Езера, цара совског.

²⁴ И скупивши к себи људе поста старешина од чете кад их Давид уби; потом отишавши у Дамаск осташе онде и овладаше Дамаском.

²⁵ И беше противник Израилъев свега века Соломуновог, и то осим зла које чињаше Адад; и мржаше на Израилѣа царујући у Сирији.

²⁶ И Јеровоам син Наватов, Ефраћанин из Сариде, чија мати беше по имену Серуја жена удовица, слуга Соломунов, подиже се на цара.

²⁷ А ово би узрок зашто се подиже на цара: Соломун грађаше Милон и зазиђиваше пролом града Давида, оца свог;

²⁸ а Јеровоам беше крепак и храбар; зато видећи Соломун младића да настаје за послом постави га над свим поданицима дома Јосифовог.

²⁹ Па у то време кад Јеровоам отиде из Јерусалима, нађе га на путу Ахија Силомљанин, пророк имајући на себи нову хаљину, и беху њих двојица сами у пољу.

³⁰ И Ахија узе нову хаљину која беше на њему, и раздре је на дванаест комада.

³¹ И рече Јеровоаму: Узми десет комада; јер овако вели Господ Бог Израилъев: Ево истргнућу царство из руке Соломунове, и даћу теби десет племена.

³² Само ће једно племе остати њему ради слуге мог Давида и ради града Јерусалима, који изабрах између свих племена Израилъевих.

³³ Јер оставише мене и поклонише се Астароти, богињи сидонској и Хемосу богу моавском и Мелхому богу синова Амонових, и не ходише путевима мојим чинећи што је право преда мном, уредбе моје и законе моје, као Давид отац његов.

³⁴ Али нећу узети царство из руку његових, него ћу га оставити нека влада докле је год жив Давида ради слуге свог, ког изабрах, који је држао заповести моје и уредбе моје.

³⁵ Него ћу узети царство из руку сина његовог, и даћу теби од њега десет племена.

³⁶ А сину ћу његовом дати једно племе да буде видело Давиду служи мом вазда преда мноу у граду Јерусалиму, који изабрах да у њему наместим име своје.

³⁷ Тебе ћу, дакле, узети да царујеш над свим шта ти душа жели, и бићеш цар над Израилљем.

³⁸ И ако узаслушаш све што ти заповедим, и узидеш мојим путевима и ушчиниш што је право преда мноу, држећи уредбе моје и заповести моје, као што је чинио Давид слуга мој, бићу с тобом и сазидаћу ти тврд дом, као што сам сазидао Давиду, и даћу ти Израилља.

³⁹ И мучићу семе Давидово зато, али не свагда.

⁴⁰ Зато тражаше Соломун да убије Јеровоама; али се Јеровоам подиже и побеже у Мисир к Сисаку, цару мисирском, и би у Мисиру докле не умре Соломун.

⁴¹ А остала дела Соломунова и шта је год чинио, и мудрост његова, није ли то записано у књизи дела Соломунових?

⁴² А царова Соломун у Јерусалиму над свим Израилљем четрдесет година.

⁴³ И почину Соломун код отаца својих, и би погребен у граду Давида, оца свог; а Ровоам, син његов, зацари се на његово место.

12

Десет се племена буну и бира Јеровоама за цара; идолопоклонство Јеровоамово.

¹ Тада отиде Ровоам у Сихем; јер се онде скупил сав Израилљ да га зацаре.

² А Јеровоам, син Наватов, који још беше у Мисиру побегавши онамо од цара Соломуна, кад чу, он још оста у Мисиру.

³ Али послаше и дозваше га. Тако Јеровоам и сав збор Израилљев дођоше и рекоше Ровоаму говорећи:

⁴ Твој је отац метнуо на нас тежак јарам; него ти сада олакшај љуту службу оца свог и тешки јарам који је метнуо на нас, пак ћемо ти служити.

⁵ А он им рече: Идите, па до три дана дођите опет к мени. И народ отиде.

⁶ Тада цар Ровоам учини веће са старцима који стајаше пред Соломуном, оцем његовим док беше жив, и рече: Како саветујете да одговорим народу?

⁷ А они му одговорише говорећи: Ако данас угодиш народу и послушаш их и одговориш им лепим речима, они ће ти бити слуге свагда.

⁸ Али он остави савет што га саветоваше старци, и учини веће са младићима, који одрастоше с њим и који стајаху пред њим.

⁹ И рече им: Шта ви саветујете да одговоримо народу, који ми рекоше говорећи: Олакшај јарам који је метнуо на нас твој отац?

¹⁰ Тада му одговорише младићи који одрастоше с њим, и рекоше: Овако кажи народу што ти рече: Твој је отац метнуо на нас тежак јарам, него нам ти олакшај; овако им реци: Мој је мали прст дебљи од бедара оца мог.

¹¹ Отац је мој метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивим бичевима.

¹² А трећи дан дође Јеровоам и сав народ к Ровоаму, како им беше казао цар рекавши: Дођите опет к мени до три дана.

¹³ И цар одговори оштро народу оставивши савет што га саветоваше старци;

¹⁴ и рече им како га саветоваше младићи говорећи: Мој је отац метнуо на вас тежак јарам, а ја ћу још дометнути на ваш јарам; отац вас је мој шибао бичевима, а ја ћу вас шибати бодљивим бичевима.

¹⁵ И цар оглуши се народа, јер Господ беше тако уредио да би потврдио реч своју што је рекао преко Ахије Силомљанина Јеровоаму, сину Наватовом.

¹⁶ А кад виде сав Израилъ где их се цар оглуши, одговори народ цару говорећи:

Какав део ми имамо с Давидом?

Немамо наследство са сином Јесејевим.

У шаторе своје, Израилју!

А ти Давиде, сад гледај своју кућу.

Тако отиде Израилъ у шаторе своје.

¹⁷ Само над синовима Израилъевим, који живљаху по градовима Јудиним, зацари се Ровоам.

¹⁸ И цар Ровоам посла Адорама који беше над данком; али га сав Израилъ засу камењем, те погibe; а цар Ровоам брже седе на кола, те побеже у Јерусалим.

¹⁹ Тако отпаде Израилъ од дома Давидовог до данашњег дана.

²⁰ И кад чу сав Израилъ да се вратио Јеровоам, пославши дозваше га на скупштину, и поставише га царем над свим Израилъем. Не приста за домом Давидовим ни једно племе осим самог племена Јудиног.

²¹ А Ровоам дошав у Јерусалим сазва сав дом Јудин и племе Венијаминово, сто и осамдесет хиљада одабраних војника, да завојште на дом Израилъев да поврате царство Ровоаму, сину Соломуновом.

²² Али дође реч Божја Семеју, човеку Божијем, говорећи:

²³ Кажи Ровоаму сину Соломуновом цару Јудином и свему дому Јудином и Венијаминовом и осталом народу, и реци:

²⁴ Овако вели Господ: Не идите, и не бијте се с браћом својом, синовима Израилъевим; вратите се свака својој кући, јер сам ја наредио тако да буде. И они послушаше реч Господњу и вративши се отидоше како Господ рече.

²⁵ Потом сазида Јеровоам Сихем у гори Јефремовој и насели се у њему; а после отиде оданде и сазида Фануил.

²⁶ И рече Јеровоам у срцу свом: Може се царство повратити дому Давидовом.

²⁷ Ако овај народ стане ићи у Јерусалим да приноси жртве у дому Господњем, срце ће се народу обратити ка господару његовом Ровоаму, цару Јудином, те ће ме убити, и повратиће се к Ровоаму цару Јудином.

²⁸ Зато цар смисли, те начини два телета од злата, па рече народу: Не треба више да идете у Јерусалим; ево богова твојих, Израилју, који су те извели из земље мисирске.

²⁹ И намести једно у Ветиљу, а друго намести у Дану.

³⁰ И то би на грех, јер народ иђаше к једноме до Дана.

³¹ И начини кућу на висини, и постави

свештенике од простог народа који не беху од синова Левијевих.

³² И учини Јеровоам празник осмог месеца петнаестог дана, као што је празник у земљи Јудиној, и принесе жртве на олтару; тако учини и у Ветилу приносећи жртве теоцима које начини; и постави у Ветилу свештенике висинама које начини.

³³ И петнаестог дана осмог месеца, који беше смислио у срцу свом, приношаше жртве на олтару који начини у Ветилу, и празноваше празник са синовима Израиљевим, и приступи ка олтару да кади.

13

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Пророк из земље Јудине прориче против идолопоклонства у Ветилу, чини знак на Јеровоаму, буде заведен и лав га закоље.

¹ А гле, човек Божји дође из земље Јудине с речју Господњом у Ветил, кад Јеровоам стајаше код олтара да кади.

² И повика пут олтара речју Господњом говорећи: Олтаре! Олтаре! Овако вели Господ: Ево, родиће се син дому Давидовом по имену Јосија, који ће на теби клати свештенике висина, који каде на теби, и људске ће кости спалити на теби.

³ И учини знак истог дана говорећи: Ово је знак да је Господ то рекао: Ето, олтар ће се распасти и просуће се пепео што је на њему.

⁴ А кад цар Јеровоам чу речи човека Божијег које викаше олтару ветилском, пружи руку своју с олтара говорећи: Држите га! Али усахну му рука коју пружи на њ, и не могаше је повратити к себи.

⁵ А олтар се распаде, и просу се пепео с олтара по знаку који учини човек Божји речју Господњом.

⁶ Тада цар рече човеку Божијем: Припадни ка Господу Богу свом, и помоли се за ме да ми се поврати рука. И човек се Божји помоли Господу, и поврати се цару рука, и поста као што је била.

⁷ И рече цар човеку Божијем: Ходи са мношћу мојом, и поткрепи се, и даћу ти дар.

⁸ Али човек Божји рече цару: Да ми даш по куће своје, не бих ишао с тобом нити бих јео хлеба ни воде пио у овом месту.

⁹ Јер ми је тако заповедио својом речју Господ говорећи: Не једи хлеба ни пиј воде, нити се враћај истим путем којим отидеш.

¹⁰ И отиде другим путем, а не врати се оним којим беше дошао у Ветилъ.

¹¹ А у Ветилъу живљаше један стари пророк, коме дође син његов и приповеди све што учини пророк Божји онај дан у Ветилъу, и речи које рече цару; и приповедише синови тог пророка оцу свом.

¹² А отац им рече: Којим је путем отишао? И показаше синови пут којим отиде човек Божји који беше дошао из земље Јудине.

¹³ А он рече синовима својим: Осамарите ми магарца. И осамарише му магарца, те уседе на њ.

¹⁴ И пође за човеком Божјим, и нађе га а он седи под храстом, па му рече: Јеси ли ти човек Божји што дође из земље Јудине? Он му одговори: Ја сам.

¹⁵ А он му рече: Ходи са мношћу мојом кући да једеш хлеба.

¹⁶ Али он одговори: Не могу се вратити с тобом ни ићи с тобом; нити ћу јести хлеба ни пити воде

с тобом у овом месту.

¹⁷ Јер ми је речено речју Господњом: Не једи хлеба ни пиј воде онде, нити се враћај путем којим отидеш.

¹⁸ А он му рече: и ја сам пророк као ти, и анђео Господњи рече ми речју Господњом говорећи: Врати га са собом у своју кућу нека једе хлеба и пије воде. Али му слага.

¹⁹ И врати се с њим, те једе хлеба у његовој кући и пи воде.

²⁰ А кад сеђаху за столом, дође реч Господња пророку који га беше вратио;

²¹ и повика на човека Божјег који беше дошао из земље Јудине, и рече: Овако вели Господ: Што ниси послушао реч Господњу, и ниси држао заповест коју ти је заповедио Господ Бог твој,

²² него си се вратио и јео хлеба и пио воде на месту за које ти је рекао: Не једи хлеба ни пиј воде; зато неће твоје тело доћи у гроб твојих отаца.

²³ И пошто се пророк ког беше вратио наједе хлеба и пошто се напи, осамари му магарца.

²⁴ А кад отиде, удеси га лав на путу и закла га. И тело његово лежаше на путу и магарац стајаше код њега; такође и лав стајаше код тела.

²⁵ И гле, људи пролазећи видеше тело где лежи на путу и лава где стоји код тела, и дошавши јавише у граду у коме живљаху стари пророк.

²⁶ А кад то чу пророк који га беше вратио с пута, рече: Ово је човек Божји, који не послуша речи Господње, зато га даде Господ лаву да га растргне и усмрти по речи Господњој коју му рече.

²⁷ И рече синовима својим говорећи: Осамарите ми магарца. И осамарише.

²⁸ И отишавши, нађе тело где лежи на путу, и магарца и лава где стоје код тела: Лав не беше изјео тело ни магарца растргао.

²⁹ Тада пророк подиже тело човека Божијег, и метнув га на магарца, однесе га натраг, и дође у град стари пророк да га ожали и погребје.

³⁰ И метну тело у свој гроб, и плакаху над њим говорећи: Јаох брате!

³¹ А пошто га погребје, рече синовима својим говорећи: Кад умрем, погребите ме у гробу где је погребен човек Божји, покрај костију његових метните кости моје.

³² Јер ће се зацело збити шта је огласио по речи Господњој за олтар ветилски и за све куће висина које су по градовима самаријским.

³³ Пошто ово би, опет се Јеровоам не врати са свог злог пута; него опет начини из простог народа свештенике висинама; ко год хоћаше, томе он посвећиваше руке и тај постајаше свештеник висинама.

³⁴ И то би на грех дому Јеровоамовом да би се истребио и да би га нестало са земље.

14

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Ахијево прорицање против Јеровоама. Јеровоам умире.

ЦАРСТВО ЈУДИНО: Владавина, грех и казна Ровоама.

¹ У то време разболе се Авија, син Јеровоамов.

² И Јеровоам рече жени својој: Устани и преобуци се да те не познаду да си жена Јеровоамова; па иди у Силом. Ето, онде је Ахија пророк, који ми је казао да ћу бити цар над овим народом.

³ И понеси десет хлебова и колача и жбан меда, па отиди к њему; он ће ти казати шта ће бити од детета.

⁴ И учини тако жена Јеровоамова, и уставши отиде у Силом и уђе у кућу Ахијину. Ахија, пак, не могаше видети, јер му очи беху потамнеле од старости.

⁵ Али Господ рече Ахији: Ето иде жена Јеровоамова да те пита за сина свог, јер је болестан; ти јој кажи то и то; а кад она дође учиниће се да је друга.

⁶ И Ахија чувши шуштање ногу њених кад уђе на врата, рече: Ходи, жено Јеровоамова; што се чиниш да си друга? Ја сам послан к теби да ти зло кажем.

⁷ Иди, реци Јеровоаму: Овако вели Господ Бог Израилјев: Што сам те подигао између народа и поставио те вођом народу свом Израилју,

⁸ и отврши царство од дома Давидовог дадох теби, а ти не би као слуга мој Давид, који је држао заповести моје и ходио за мношвом свим срцем својим чинећи само што је право преда мношвом;

⁹ него си радио горе од свих који бише пре тебе, и отишао си и начинио себи друге богове и ликове ливене да би ме дражио, па си ме бацио на леђа своја;

¹⁰ зато, ево, ја ћу пустити зло на дом Јеровоамов, и истребићу Јеровоаму и оно што мокри уза зид, и ухваћеног и остављеног у Израилју, и дом ћу Јеровоамов омести као што се мете да га не остане ништа.

¹¹ Ко Јеровоамов погине у граду, изјешће га пси, а ко погине у пољу, изјешће га птице небеске; јер Господ рече.

12 А ти устани, иди кући својој; и кад ступиш ногама својим у град, одмах ће умрети дете.

13 И сав ће Израилъ плакати за њим, и погрепшће га; јер ће он сам од дома Јеровоамовог доћи у гроб, јер се на њему самом у дому Јеровоамовом нађе нешто добра пред Господом Богом Израилъевим.

14 А Господ ће подигнути себи цара над Израилъем, који ће истребити дом Јеровоамов у онај дан; да, шта? Сад већ.

15 И удариће Господ Израилъа да ће се заљуљати као што се љуља трска у води, и ишчупаће Израилъа из ове добре земље, који је дао оцима њиховим, и разасуће их далеко преко реке зато што начинише себи лугове гневехи Господа.

16 И напустиће Израилъа за грехе Јеровоамове, којима је грешио и на грех навео Израилъа.

17 Тада уста жена Јеровоамова и отиде и дође у Терсу; и кад ступи на праг кућни умре дете.

18 И погребеше га и сав Израилъ плака за њим по речи Господњој, коју рече преко слуге свог Ахије пророка.

19 А остала дела Јеровоамова, како је војевао и како је царовао, ено записана су у дневнику царева Израилъевих.

20 А царова Јеровоам двадесет и две године; и почину код отаца својих, а Надав, син његов зацари се на његово место.

21 А Ровоам, син Соломунов, цароваше над Јудом; беше Ровоаму четрдесет и једна година кад поче царовати, и царова седамнаест у Јерусалиму граду, који изабра Господ између свих

племена Израилѐвих да онде намести име своје. Матери његовој беше име Нама Амонка.

²² И Јуда чињаше што је зло пред Господом; и гресима својим којим грешаху дражише Га већма него оци њихови свим што чинише.

²³ Јер и они начинише себи висине и ступове и лугове на сваком високом хуму и под сваким зеленим дрветом.

²⁴ А беше и аџувана у земљи, и чињаху све гадове народа које беше истерао Господ испред синова Израилѐвих.

²⁵ А пете године царовања Ровоамовог дође Сисак, цар мисирски, на Јерусалим.

²⁶ И узе благо из дома Господњег и благо из дома царевог, све то узе; и узе све штитове златне које је начинио Соломун.

²⁷ И на њихово место начини цар Ровоам штитове од бронзе, и предаде их старешинама над стражарима, који чуваху врата дома царевог.

²⁸ И кад цар иђаше у дом Господњи, ношаху их стражари, а после их опет остављаху у ризницу своју.

²⁹ А остала дела Ровоамова, и све што је чинио, није ли записано у дневнику царава Јудиних?

³⁰ А беше рат између Ровоама и Јероваама једнако.

³¹ И почину Ровоам код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давидовом, А име матери његовој беше Нама Амонка. А на место његово зацари се Авијам, син његов.

15

*ЦАРСТВО ЈУДИНО: Авијам, Аса.
ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Надав, Васа.*

¹ А осамнаесте године царовања Јеровоама, сина Наватовог, зацари се Авијам над Јудом.

² И царова три године у Јерусалиму. А матери му беше име Маха, кћи Авесаломова.

³ Он хођаше у свим гресима оца свог, које је чинио пред њим, и не беше срце његово цело према Господу Богу његовом као срце Давида, оца његовог.

⁴ Али ради Давида даде му Господ Бог његов видело у Јерусалиму подигавши сина његовог након њега и утврдивши Јерусалим;

⁵ јер је Давид чинио што је право пред Господом нити је одступио од свега што му је заповедио свега века свог осим ствари с Уријом Хетејином.

⁶ А рат беше између Ровоама и Јеровоама до његовог века.

⁷ А остала дела Авијамова и све што је чинио није ли записано у дневнику царева Јудиних? А беше рат између Авијама и Јеровоама.

⁸ И Авијам почину код отаца својих, и погребоше га у граду Давидовом, а на његово место зацари се Аса, син његов.

⁹ Године двадесете царовања Јеровоама над Израилљем, зацари се Аса над Јудом.

¹⁰ Четрдесет и једну годину царова у Јерусалиму. А матери му беше име Маха, кћи Авесаломова.

¹¹ И твораше Аса што је право пред Господом као Давид отац му.

¹² Јер истреби аџуване из земље и укину све гадне богове које беху начинили оци његови.

¹³ И матер своју Маху сврже с власти, јер она начини идола у лугу; и Аса изломи идола и сажеже на потоку Кедрону.

¹⁴ Али висине не бише оборене; али срце Асино беше цело према Господу свега века његовог.

¹⁵ И унесе у дом Господњи шта беше посветио отац његов и шта он посвети, сребро и злато и судове.

¹⁶ И беше рат између Асе и Васе, цара Израилјевог, свега века њиховог.

¹⁷ Јер Васа, цар Израилјев изиђе на Јуду и стаде зидати Раму да не да никоме отићи к Аси, цару Јудином, ни од њега доћи.

¹⁸ Али Аса узевши све сребро и злато што беше остало у ризници Господњој и у ризници дома царевог даде га слугама својим, и посла их цар Аса Вен-Ададу сину Тавримона сина Есионовог, цару сирском, који становаше у Дамаску, и поручи:

¹⁹ Вера је између мене и тебе, између оца твог и оца мог; ево шаљем ти дар, сребро и злато; хајде, поквари веру коју имаш са Васом царем Израилјевим, еда би отишао од мене.

²⁰ И послуша Вен-Адад цара Асу, и посла војводе своје на градове Израилјеве и покори Ијон и Дан и Авел Ветмаху и сав Хинерот и сву земљу Нефталимову.

²¹ А кад Васа то чу, преста зидати Раму, и врати се у Терсу.

²² Тада цар Аса сазва сав народ Јудин, никога не изузимајући; те однесоше камење из Раме и дрва, чим зидаше Васа, и од њега сазида цар Аса Геву Венијаминову и Миспу.

²³ А остала сва дела Асина и сва јунаштва његова, и шта је год чинио и које је градове саградио, није ли све записано у дневнику царева Јудиних? Али у старости својој боловаше од ногу.

²⁴ И Аса почину код отаца својих, и би погребен код отаца својих у граду Давида, оца свог. А на

његово место зацари се Јосафат, син његов.

²⁵ А Надав, син Јеровоамов, поче царовати над Израилѐм друге године царовања Асиног над Јудом; и царова над Израилѐм две године.

²⁶ И чињаше што је зло пред Господом ходећи путем оца свог и у греху његовом, којим наведе на грех Израилѐа.

²⁷ И подиже на њ буну Васа, син Ахијин од дома Исахаровог и уби га Васа код Гиветона, који беше филистејски, кад Надав и сав Израилѐ беху опколили Гиветон.

²⁸ И тако га уби Васа треће године царовања Асиног над Јудом, и зацари се на његово место.

²⁹ А кад се зацари, поби сав дом Јеровоамов, и не остави ни једне душу од рода Јеровоамовог докле све не истреби по речи Господњој, коју рече преко слуге свог Ахије Силомљанина.

³⁰ За грехе Јеровоамове, којима је грешио и којима је на грех навео Израилѐа, и за дражење којим је дражио Господа Бога Израилјевог.

³¹ А остала дела Надавова и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Израилјевих?

³² И беше рат између Асе и Васа цара Израилјевог свега века њиховог.

³³ Треће године царовања Асиног над Јудом зацари се Васа, син Ахијин над свим Израилѐм у Терси, и царова двадесет и четири године.

³⁴ И чињаше што је зло пред Господом ходећи путем Јеровоамовим и у греху његовом, којим наведе на грех Израилѐа.

16

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Васина смрт. Цареви Ила, Зимрије, Амрије и Ахав. Самарија и Јерихон сазидани.

¹ И дође реч Господња Јују, сину Ананијевом за Васу говорећи:

² Што те подигох из праха и поставих вођом народу свом Израилју, а ти идеш путем Јеровоамовим и наводиш на грех народ мој Израилја да ме гневи гресима својим,

³ ево, ја ћу затрти наслеђе Васино и наслеђе дома његовог, и учинићу с домом твојим као с домом Јеровоама, сина Наватовог.

⁴ Ко Васин погине у граду, изјешће га пси, а ко погине у пољу, изјешће га птице небеске.

⁵ А остала дела Васина и шта је чинио, и јунаштво његово, није ли то записано у дневнику царева Израилјевих?

⁶ И почину Васа код отаца својих, и би погребен у Терси; а на његово место зацари се Ила, син његов.

⁷ И тако преко пророка Јуја, сина Ананијевог дође реч Господња против Васе и дома његовог за све зло што учини пред Господом гневeћи Га делима својих руку, те би као дом Јеровоамов, и зато што га поби.

⁸ Двадесет шесте године царовања Асиног над Јудом зацари се Ила, син Васин над Израилем, и царова две године у Терси.

⁹ А слуга његов Зимрије, старешина над половином кола, диже буну на Илу, кад пијаше у Терси и опи се у кући Арсе, који управљаше домом његовим у Терси.

¹⁰ И дође Зимрије и уби га и погуби га двадесет осме године царовања Асиног над Јудом, и зацари се на његово место.

¹¹ А чим се зацари и седе на престо свој, поби сав дом Васин, не остави му ни што уза зид мокри, и родбину његову и пријатеље његове.

¹² Тако Зимрије затре сав дом Васин по речи Господњој коју рече за Васу преко Јуја пророка,

¹³ за све грехе Васине и за грехе Иле, сина његовог, којима грешише и којима на грех наводише Израиља гневeћи Господа Бога Израилјевог таштинама својим.

¹⁴ А остала дела Илина и све што је чинио, није ли то записано у дневнику царева Израилјевих?

¹⁵ Године двадесет седме царовања Асиног над Јудом зацари се Зимрије, и царова седам дана у Терси; а народ тада стајаше у логору код Гиветона, који беше филистејски.

¹⁶ И народ што беше у логору кад чу да је Зимрије дигао буну и цара убио, исти дан сав Израилъ у логору постави царем над Израилъем Амрија војводу.

¹⁷ И Амрије и сав Израилъ с њим отидоше од Гиветона и опколише Терсу.

¹⁸ А Зимрије кад виде где освојише град, отиде у двор царски, и запали над собом двор царски, те погибе,

¹⁹ за грехе своје којима је грешио чинећи што је зло пред Господом, ходећи путем Јеровоамовим и у греху његовом, којим је грешио наводећи на грех Израиља.

²⁰ А остала дела Зимријева и буна коју подиже, није ли то записано у дневнику царева Израилјевих?

²¹ Тада се раздели народ Израиљев на двоје: Половина народа приста за Тивнијом, сином Гинатовим да га учини царем, а друга половина приста за Амријем.

²² Али народ који приста за Амријем би јачи од народа који приста за Тивнијом сином Гонатовим. И умре Тивнија, а царова Амрије.

²³ Тридесет прве године царовања Асиног над Јудом поче царовати Амрије над Израиљем, и царова дванаест година; у Терси царова шест година.

²⁴ И купи гору самаријску од Семера за два таланта сребра, и сагради град на гори, и назва град који сагради Самарија по имену Семера господара од горе.

²⁵ А Амрије чињаше што је зло пред Господом, и горе чињаше од свих који беху пре њега.

²⁶ Јер хођаше свим путевима Јеровоама сина Наватовог и у греху његовом, којим је навео на грех Израиља гневѣћи Господа Бога Израиљевог таштинама својим.

²⁷ А остала дела Амријева и све што је чинио, и јунаштва која је чинио, није ли то записано у дневнику царева Израиљевих?

²⁸ И почину Амрије код отаца својих, и би погребен у Самарији; а на његово се место зацари Ахав син његов.

²⁹ И Ахав, син Амријев, поче царовати над Израиљем тридесет осме године царовања Асиног над Јудом, и царова Ахав син Амријев над Израиљем у Самарији двадесет и две године.

³⁰ И чињаше Ахав, син Амријев, што је зло пред Господом, више од свих који беху пре њега.

³¹ И мало му беше што хођаше у гресима Јеровоама, сина Наватовог, него се још ожени Језавељом, кћерју Етвала цара сидонског, и отиде, те служаше Валу и клањаше му се.

³² И начини олтар Валу у дому Валовом који сазида у Самарији.

³³ И начини Ахав гај, и учини Ахав више од свих царева Израиљевих који беху пре њега, да би разгневио Господа Бога Израиљевог.

³⁴ За његовог времена Хил Ветиљанин сазида Јерихон. На Авирону првенцу свом основа га, а на Сегуву мезимцу свом метну му врата по речи Господњој, коју рече преко Исуса сина Навиног.

17

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Илија објављује сушу; гаврани га хране; чудом храни удовицу у Сарепти и буди њеног сина.

¹ Тада рече Ахаву Илија Тесвићанин, један од насељеника галадских: Тако да је жив Господ Бог Израиљев, пред којим стојим, ових година неће бити росе ни дажда докле ја не кажем.

² Потом дође њему реч Господња говорећи:

³ Иди одавде, и обрати се на исток, и сакриј се код потока Хората према Јордану.

⁴ И из оног потока пиј, а гавранима сам заповедио да те хране онде.

⁵ И он отиде и учини по речи Господњој, и отишавши стани се код потока Хората, који је према Јордану.

⁶ И онде му гаврани доношаху хлеба и меса јутром и вечером, а из потока пијаше.

⁷ Али после годину дана пресахну поток, јер не беше дажда у земљи.

⁸ Тада дође њему реч Господња говорећи:

⁹ Устани, иди у Сарепту сидонску, и седи онде; ево заповедио сам онде жени удовици да те храни.

¹⁰ И уставши отиде у Сарепту; и кад дође на врата градска, гле, жена удовица купљаше онде дрва; и он је дозвола и рече јој: Донеси ми мало воде у суду да се напијем.

¹¹ И она пође да донесе; а он је викну и рече: Донеси ми и хлеба мало.

¹² А она рече: Тако да је жив Господ Бог твој, немам печеног хлеба до грст брашна у здели и мало уља у крчагу; и ето купим дрваца да отидем и зготовим себи и сину свом, да поједемо, па онда да умремо.

¹³ А Илија рече јој: Не бој се, иди, зготови како си рекла; али умеси прво мени један колачић од тога, и донеси ми, па после готови себи и сину свом.

¹⁴ Јер овако вели Господ Бог Израилљев: Брашно се из зделе неће потрошити нити ће уља у крчагу нестати докле не пусти Господ дажда на земљу.

¹⁵ И она отиде и учини како рече Илија; и једе и она и он и дом њен годину дана;

¹⁶ брашно се из зделе не потроши нити уља у крчагу нестало по речи Господњој, коју рече преко Илије.

¹⁷ А после тога разболе се син жени домаћици, и болест његова би врло тешка, тако да издахну.

¹⁸ И она рече Илији: Шта је теби до мене, човече Божји? Јеси ли дошао к мени да споменеш безакоње моје и да ми умориш сина?

¹⁹ А он јој рече: Дај ми сина свог. И узевши га из наручја њеног однесе га у горњу клет, где он сеђаше, и положи га на постељу своју.

²⁰ Тада завапи ка Господу и рече: Господе Боже мој, зар си и ову удовицу код које сам гост тако уцвелио уморивши јој сина?

²¹ И пруживши се над дететом три пута завапи ка Господу говорећи: Господе Боже мој, нека се поврати у дете душа његова.

²² И Господ услиши глас Илијин, те се поврати у дете душа његова, и оживе.

²³ А Илија узевши дете снесе га из горње клети у кућу, и даде га матери његовој, и рече Илија: Види, жив је твој син.

²⁴ А жена рече Илији: Сада знам да си човек Божји и да је реч Господња у твојим устима истина.

18

Илија и Авдија. Суд Божји на гори Кармилској.

¹ После много времена, треће године, дође реч Господња Илији говорећи: Иди, покажи се Ахаву, и пустићу дажд на земљу.

² И отиде Илија да се покаже Ахаву, и беше велика глад у Самарији.

³ И Ахав дозва Авдију, који беше управитељ двора његовог; а Авдија се бојаше Господа веома.

⁴ Јер кад Језавелџа убијаше пророке Господње, узе Авдија сто пророка, и сакри их, по педесет у једну пећину, и храни их хлебом и водом.

⁵ И рече Ахав Авдији: Пођи по земљи на изворе и на потоке, еда бисмо нашли траве да сачувамо у животу коње и мазге, да нам не изгине стока.

⁶ И поделише међу се земљу куда ће ићи; Ахав отиде једним путем сам, а Авдија отиде другим путем сам.

⁷ А кад Авдија беше на путу, гле, сplete га Илија; и он га позна, и паде ничице, и рече: Јеси ли ти, господару мој Илија?

⁸ А он му рече: Ја сам; иди, кажи господару свом: Ево Илије.

⁹ А он рече: Шта сам згрешио, да слугу свог предаш у руке Ахаву да ме погуби?

¹⁰ Тако да је жив Господ Бог твој, нема народа ни царства куда није слао господар мој да те траже; и рекоше: Нема га. А он закле царства и народе да те не могу да нађу.

¹¹ А ти сада кажеш: Иди, кажи господару свом: Ево Илије.

¹² А кад ја отидем од тебе, дух ће те Господњи однети, а ја нећу знати куда; па да отидем и прокажем Ахаву, а он да те не нађе, убиће ме; а слуга се твој боји Господа од младости своје.

¹³ Није ли казано господару мом шта сам учинио кад Језавеља убијаше пророке Господње? Како сакрих стотину пророка Господњих, по педесет у једну пећину, и храних их хлебом и водом.

¹⁴ А ти сада кажеш: Иди, кажи господару свом: Ево Илије. Убиће ме.

¹⁵ А Илија рече: Тако да је жив Господ над војскама, пред којим стојим, данас ћу му се показати.

¹⁶ Тада отиде Авдија пред Ахава, и каза му; и Ахав отиде пред Илију.

¹⁷ А кад виде Ахав Илију, рече му Ахав: Јеси ли ти онај што несрећу доносиш на Израилља?

¹⁸ А он рече: Не доносим ја несрећу на Израилља, него ти и дом оца твог оставивши заповести Господње и приставши за Валима.

¹⁹ Него сада пошаљи и сабери к мени свега Израилља на гору кармилску, и четири стотине

и педесет пророка Валових и четири стотине пророка из луга, који једу за столом Језавељиним.

²⁰ И посла Ахав к свим синовима Израилљевим, и сабра оне пророке на гору кармилску.

²¹ Тада приступи Илија ка свему народу и рече: Докле ћете храматити на обе стране? Ако је Господ Бог, идите за Њим; ако ли је Вал, идите за њим. Али народ не одговори му ни речи.

²² А Илија рече народу: Ја сам сам остао пророк Господњи; а пророка Валових има четири стотине и педесет.

²³ Дајте нам два јунца, и нека они изаберу себи једног, и нека га исеку на комаде и метну на дрва, али огањ да не подмећу; а ја ћу приготовити другог јунца, и метнућу га на дрва, али огањ нећу подметати.

²⁴ Тада призовите име својих богова, а ја ћу призвати име Господње, па који се Бог одазове огњем онај нека је Бог. И сав народ одговори и рече: Добро рече.

²⁵ Потом рече Илија пророцима Валовим: Изаберите себи једног јунца и приготовите га прво, јер је вас више; и призовите име богова својих, али огња не подмећите.

²⁶ И узеше јунца, ког им даде, и приготовише, и стадоше призивати име Валово од јутра до подне говорећи: Вале, услиши нас! Али никаквог гласа ни кога да одговори. И скакаху око олтара, који начинише.

²⁷ А кад би у подне, стаде им се ругати Илија говорећи: Вичите већма; јер је он бог! Ваља да се нешто замислио, или је у послу, или на путу, или може бити спава, да се пробуди.

²⁸ А они стадоше викати гласно, и парати се

ножима и шилима по свом обичају, докле их крв не обли.

²⁹ А кад дође подне, стадоше пророковати докле дође време да се принесе дар, али никаквог гласа ни кога да одговори, ни кога да чује.

³⁰ Тада рече Илија свему народу: Приступите к мени. И приступи к њему сав народ. Тада он оправи олтар Господњи који беше разваљен.

³¹ И узе Илија дванаест камена према броју племена синова Јакова, коме дође реч Господња говорећи: Израиљ ће ти бити име.

³² И начини од тог камења олтар у име Господње, и око олтара ископа опкоп широк да би се могле посејати две мере жита.

³³ И намести дрва, и јунца исеченог на комаде метну на дрва.

³⁴ И рече: Напуните четири ведре воде, и излијте на жртву и на дрва. Па опет рече: Учините још једном. И учинише још једном. Па опет рече: Учините и трећом. И учинише трећом,

³⁵ те вода потече око олтара, и напуни се опкоп воде.

³⁶ А кад би време да се принесе жртва, приступи Илија пророк и рече: Господе Боже Аврамов, Исаков и Израиљев, нека данас познаду да си Ти Бог у Израиљу и ја да сам Твој слуга, и да сам по Твојој речи учинио све ово.

³⁷ Услиши ме, Господе, услиши ме, да би познао овај народ да си Ти Господе Бог, кад опет обратиш срца њихова.

³⁸ Тада паде огањ Господњи и спали жртву паљеницу и дрва и камен и прах, и воду у опкопу попи.

³⁹ А народ кад то виде сав попада ницице, и рекоше: Господ је Бог, Господ је Бог.

⁴⁰ Тада им рече Илија: Похватајте те пророке Валове да ни један не утече. И похваташе их, и Илија их одведе на поток Кисон, и покла их онде.

⁴¹ И рече Илија Ахаву: Иди, једи и пиј, јер долази велики дажд.

⁴² И отиде Ахав да једе и пије; а Илија се попе на врх Кармила, и саже се к земљи и метну лице своје међу колена своја.

⁴³ А момку свом рече: Иди, погледај пут мора. А он отишавши погледа, па рече: Нема ништа. И рече му: Иди опет седам пута.

⁴⁴ А кад би седми пут, рече: Ено, мали облак као длан човечији диже се од мора. Тада рече: Иди, реци Ахаву: Прежи и иди, да те не ухвати дажд.

⁴⁵ У том се замрачи небо од облака и ветра, и удари велики дажд. А Ахав седавши на кола отиде у Језраел.

⁴⁶ А рука Господња дође над Илију, и он опасавши се отрча пред Ахавом докле дође у Језраел.

19

Илија бежи од Језавеље. Бог му се јавља на гори Хориву. Јелисије његов ученик.

¹ А Ахав приповеди Језавељи све што је учинио Илија и како је све пророке исекао мачем.

² Тада Језавеља посла гласнике к Илији и поручи му: Тако да учине богови и тако да додаду, ако сутра у ово доба не учиним од тебе шта је од кога год тих.

³ А он видећи то уста и отиде душе своје ради, и дође у Вирсавеју Јудину, и онде остави момка свог.

⁴ А сам отиде у пустињу дан хода; и дошав седе под смреку, и зажеље да умре, и рече: Доста је већ, Господе, прими душу моју, јер нисам бољи од отаца својих.

⁵ Потом леже и заспа под смреком. А гле, анђео такну га и рече му: Устани, једи.

⁶ А он погледа, и гле, чело главе му хлеб на угљену печен и крчаг воде. И једе и напи се, па леже опет.

⁷ А анђео Господњи дође опет другом, и такну га говорећи: Устани, једи, јер ти је пут далек.

⁸ А он уставши једе и напи се; потом окрепивши се оним јелом иде четрдесет дана и четрдесет ноћи докле дође на гору Божју Хорив.

⁹ А онде уђе у једну пећину и заноћи у њој; и гле, реч Господња дође му говорећи: Шта ћеш ти ту, Илија?

¹⁰ А он рече: Ревновах веома за Господа Бога над војскама; јер синови Израилјеви оставише завет Твој, Твоје олтаре развалише, и пророке Твоје побише мачем; а ја остах сам, па траже душу моју да ми је узму.

¹¹ А Он рече: Изиђи и стани на гори пред Господом. И гле, Господ пролажаше, а пред Господом велик и јак ветар, који брда разваљиваше и стене разламаше; али Господ не беше у ветру; а иза ветра дође трус; али Господ не беше у трусу;

¹² а иза труса дође огањ; али Господ не беше у огњу. А иза огња дође глас тих и танак.

¹³ А кад то чу Илија, заклони лице своје плаштом и изашав стаде на вратима од пећине. И гле, дође му глас говорећи: Шта ћеш ти ту, Илија?

¹⁴ А он рече: Ревновах веома за Господа Бога над војскама; јер синови Израиљеви оставише завет Твој, Твоје олтаре развалише, и пророке Твоје побише мачем; а ја остах сам, па траже душу моју да ми је узму.

¹⁵ Тада му рече Господ: Иди, врати се својим путем у пустињу дамаштанску, и кад дођеш помажи Азаила за цара над Сиријом.

¹⁶ А Јуја, сина Нимсијиног, помажи за цара над Израиљем, а Јелисија, сина Сафатовог из Авел-Меоле помажи за пророка место себе.

¹⁷ Јер ко утече од мача Азаиловог њега ће погубити Јуј; а ко утече од мача Јујевог њега ће погубити Јелисије.

¹⁸ Али сам оставио у Израиљу седам хиљада, који ни један не савише колена пред Валом, нити га устима својим целиваше.

¹⁹ И отиде од њега и нађе Јелисија, сина Сафатовог где оре, и дванаест јармова пред њим, а сам беше код дванаестог; и идући мимо њ Илија баци на њ плашт свој.

²⁰ А он остави волове, и отрча за Илијом и рече: Да целујем оца свог и матер своју; па ћу ићи за тобом. А он му рече: Иди, врати се, јер шта сам ти учинио?

²¹ И он се врати од њега, и узе јарам волова и закла их, и на дрвима од плуга скува месо и даде га народу, те једоше; потом уставши отиде за Илијом и служаше му.

20

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Двострук рат и победа Ахавова над Сирским царем Вен-Ададом.

¹ А Вен-Адад цар сирски скупи војску своју, и имаше са собом тридесет и два цара, и коње и кола; и отишавши опколи Самарију и стаде је бити.

² И посла посланике к Ахаву, цару Израилљевом у град,

³ и поручи му: Овако вели Вен-Адад: Сребро твоје и злато твоје моје је, тако и жене твоје и твоји леи синови моји су.

⁴ А цар Израилљев одговори и рече: Као што си рекао, господару мој царе, ја сам твој и све што имам.

⁵ А посланици опет дођоше и рекоше: Овако вели Вен-Адад: Послао сам к теби и поручио: Сребро своје и злато своје и жене своје и синове своје да ми даш.

⁶ Зато ћу сутра у ово доба послати слуге своје к теби да прегледају кућу твоју и куће слуга твојих, и шта ти је год мило, они ће узети и однети.

⁷ Тада дозва цар Израилљев све старешине земаљске и рече: Гледајте и видите како овај тражи зло; јер посла к мени по мене и по синове моје и по сребро моје и по злато моје, и ја му не браних.

⁸ А све старешине и сав народ рекоше му: Не слушај га и не пристај.

⁹ И рече посланицима Вен-Ададовим: Кажите цару господару мом: Што си прво поручио служи свом све ћу учинити; али ово не могу учинити. Тако отидоше посланици и однесоше му тај одговор.

¹⁰ А Вен-Адад посла к њему и поручи: Тако да ми учине богови и тако додаду! Неће бити доста праха од Самарије да свему народу који иде за мнои допадне по једна грст.

¹¹ А цар Израилъев одговори и рече: Кажите: Нека се хвали онај који се опасује као онај који се распасује.

¹² А кад он то чу пијући с царевима под шаторима, рече слугама својим: Дижите се. И дигоше се на град.

¹³ Тада гле, приступи један пророк к Ахаву цару Израилъевом, и рече: Овако вели Господ: Видиш ли све ово мноштво? Ево, ја ћу ти га дати у руке данас да познаш да сам ја Господ.

¹⁴ А Ахав рече: Преко кога? А он рече: Овако вели Господ: Преко момака кнезова земаљских. Опет рече: Ко ће приметити бој? А он рече: Ти.

¹⁵ Тада преброја момке кнезова земаљских, и беше их двеста и тридесет и два; после њих преброја сав народ, све синове Израилъеве, и беше их седам хиљада.

¹⁶ И изиђоше у подне; а Вен-Адад пијући опи се у шаторима с тридесет и два цара који му дођоше у помоћ.

¹⁷ И изиђоше прво момци кнезова земаљских; а Вен-Адад посла, и јавише му и рекоше: Изиђоше људи из Самарије.

¹⁸ А он рече: Ако су изашли мира ради, похватајте их живе; ако су изашли на бој, похватајте их живе.

¹⁹ И изиђоше из града момци кнезова земаљских, и војска за њима.

²⁰ И сваки уби с којим се сукоби, те Сирци побегоше, а Израилъци их потераше. И Вен-Адад, цар сирски побеже на коњу с коњицима.

²¹ И цар Израилъев изиђе и поби коње и кола, и учини велик покољ међу Сирцима.

²² Потом дође пророк к цару Израилљевом и рече му: Иди, буди храбар; и промисли и види шта ћеш чинити, јер ће до године опет доћи цар сирски на те.

²³ А цару сирском рекоше слуге његове: Њихови су богови горски богови, зато нас надјачаше; него да се бијемо с њима у пољу, за цело ћемо их надјачати.

²⁴ Учини дакле овако: Уклони те цареве с места њихових, и постави војводе место њих.

²⁵ Па скупи војску каква је била она која је изгинула, и коње какви су били они коњи, и кола као она кола; па да се побијемо с њима у пољу; зацело ћемо их надјачати. И послуша их, и учини тако.

²⁶ А кад прође година, Вен-Адад преброја Сирце, и пође у Афек да војује на Израилља.

²⁷ А синови Израилљеви пребројаше се, и понесавши хране изиђоше пред њих. И стадоше у логор синови Израилљеви према њима, као два мала стада коза, а Сирци беху прекрилили земљу.

²⁸ Тада дође човек Божји, и проговори цару Израилљевом, и рече: Овако вели Господ: Што Сирци рекоше да је Господ горски Бог а није Бог пољски, зато ћу ти дати у руке све ово мноштво велико да знате да сам ја Господ.

²⁹ И стајаху у логору једни према другима седам дана; а седмог дана побише се, и синови Израилљеви побише Сираца сто хиљада пешака у један дан.

³⁰ А остали побегоше у град Афек, и паде зид на двадесет и седам хиљада људи који беху остали.

И Вен-Адад побегав у град уђе у најтајнију клет.

³¹ А слуге му рекоше: Ево чули смо да су цареви дома Израилјевог милостиви цареви; да вежемо кострет око себе и да метнемо узице себи око вратова, па да изиђемо пред цара Израилјевог, да ако остави у животу душу твоју.

³² И везаше кострет око себе, и метнуше узице себи око вратова, и дођоше к цару Израилјевог и рекоше: Слуга твој Вен-Адад вели: Остави у животу душу моју. А он рече: Је ли још жив? Брат ми је.

³³ А људи узеше то за добар знак, и одмах да би га ухватили за реч рекоше: Брат је твој Вен-Адад. А он рече: Идите, доведите га. Тада Вен-Адад изиђе к њему; а он га посади на своја кола.

³⁴ Тада му рече Вен-Адад: Градове које је узео отац мој твом оцу, вратићу, и начини себи улице у Дамаску као што је отац мој учинио у Самарији. А он одговори: С том вером отпустићу те. И учини веру с њим, и отпусти га.

³⁵ Тада један између синова пророчких рече другом по речи Господњој: Биј ме. Али га онај не хте бити.

³⁶ А он му рече: Што не послуша глас Господњи, зато, ево кад отидеш од мене, лав ће те заклати. И кад отиде од њега, сукоби га лав и закла га.

³⁷ Опет, настав другог рече му: Биј ме. А онај га изби и израни га.

³⁸ Тада отиде пророк и стаде на пут куда ће цар проћи, и нагрди се пепелом по лицу.

³⁹ А кад цар пролажаше, он викну цара и рече: Твој слуга беше изашао у бој, а један дошавши доведе ми човека и рече: Чувај овог човека; ако ли га нестане, биће твоја душа за његову душу, или ћеш платити таланат сребра.

⁴⁰ А кад твој слуга имаше посла тамо амо, њега нешта. Тада му рече цар Израилљев: То ти је суд, сам си одсудио.

⁴¹ А он брже убриса пепео с лица, и цар Израилљев позна га да је један од пророка.

⁴² А он му рече: Овако вели Господ: Што си пустио из руку човека ког сам ја осудио да се истреби, душа ће твоја бити за његову душу и народ твој за његов народ.

⁴³ И отиде цар Израилљев кући својој зловољан и љутит, и дође у Самарију.

21

ЦАРСТВО ИЗРАИЉЕВО: Навутеј убијен по налогу Језавеље. Илија прориче истребљење дома Ахавовог.

¹ А после ових ствари догоди се: Навутеј Језраелљанин имаше виноград у Језраелу до двора Ахава цара самаријског.

² И рече Ахав Навутеју говорећи: Дај ми свој виноград да начиним од њега врт за зеље, јер је близу двора мог; а ја ћу ти дати за њ бољи виноград, или ако волиш, даћу ти у новцу шта вреди.

³ А Навутеј рече Ахаву: Сачувај Боже да бих ти дао наследство отаца својих.

⁴ Тада Ахав дође кући зловољан и љутит ради речи коју му рече Навутеј Језраелљанин говорећи: Не дам ти наследство отаца својих. И леже на постељу своју, и окрену лице своје на страну, и не једе хлеба.

⁵ Тада дође к њему Језавеља, жена његова и рече му: Зашто је душа твоја зловољна те не једеш хлеба?

⁶ А он јој рече: Јер говорих с Навутејем Језраелјанином и рекох му: Дај ми виноград свој за новце, или ако волиш, даћу ти други виноград за тај. А он рече: Не дам ти свој виноград.

⁷ Тада му рече Језавеља жена његова: Ти ли си цар над Израилѐм? Устани, једи хлеба и буди весео. Ја ћу ти дати виноград Навутеја Језраелјанина.

⁸ И написа књигу на име Ахавово, и запечати је печатом његовим и посла књигу старешинама и главарима који беху у граду његовом, који наставаху с Навутејем.

⁹ А у књизи написа ово: Огласите пост, и посадите Навутеја међу главаре народне.

¹⁰ И поставите два неваљала човека према њему, па нека засведоче на њ говорећи: Хулио си на Бога и на цара. Тада га изведите и заспите камењем, да погине.

¹¹ И учинише људи оног града, старешине и главари, који живљаху у граду његовом, како им заповеди Језавеља, како беше написано у књизи коју им посла.

¹² И огласише пост, и посадише Навутеја међу главаре народне.

¹³ И дођоше два неваљала човека, и стадоше према њему; и сведочише на Навутеја ти неваљали људи пред народом говорећи: Навутеј је хулио на Бога и на цара. И изведоше га иза града, и засуше га камењем, те погибе.

¹⁴ Потом послаше к Језавељи и поручише јој: Засут је камењем Навутеј, и погинуо је.

¹⁵ А кад Језавеља чу да је Навутеј засут камењем и погинуо, рече Ахаву Језавеља: Устани, узми виноград Навутеја Језраелјанина, који ти не

хте дати за новце, јер Навутеј није жив него је умро.

¹⁶ А кад чу Ахав да је умро Навутеј, уста и пође у виноград Навутеја Језраелјанина да га узме.

¹⁷ Али дође реч Господња к Илији Тесвићанину говорећи:

¹⁸ Устани, изиђи на сусрет Ахаву, цару Израилевом, који седи у Самарији; ено га у винограду Навутејевом, куда је отишао да га узме.

¹⁹ И реци му и кажи: Овако вели Господ: Ниси ли убио и ниси ли присвојио? Па му кажи и реци: Овако вели Господ: Како пси лизаше крв Навутејеву, тако ће лизати пси и твоју крв.

²⁰ А Ахав рече Илији: Нађе ли ме непријатељу мој? А он рече: Нађох, јер си се продао да чиниш зло пред Господом.

²¹ Ево, пустићу зло на те, и узећу наслеђе твоје, и истребићу Ахаву и оно што уза зид мокри, и ухваћеног и остављеног у Израиљу.

²² И учинићу с домом твојим као с домом Јероваама, сина Наватовог и као са домом Васе, сина Ахијиног, што си ме гневio и што си навео на грех Израиља.

²³ Такође и за Језавељу рече Господ говорећи: Пси ће изјести Језавељу испод зидова језраелских.

²⁴ Ко Ахавов погине у граду изјешће га пси, а ко погине у пољу изјешће га птице небеске.

²⁵ И не би таквог као Ахав, који се продаде да чини шта је зло пред Господом, јер га подговараше жена његова Језавеља.

²⁶ И почини врло грдна дела идући за гадним боговима сасвим као што чинише Амореји, које изагна Господ испред синова Израилевих.

²⁷ А кад Ахав чу те речи, раздре хаљине своје, и привеза кострет око тела свог, и пошћаше, и спаваше у кострети, и хођаше полагано.

²⁸ И дође реч Господња Илији Тесвићанину говорећи:

²⁹ Јеси ли видео како се Ахав понизио преда мнош? Зато што се тако понизио преда мнош, нећу пустити оно зло за његовог живота; него за сина његовог пустићу оно зло на дом његов.

22

Рат против Сираца. Пророк Михеја прориче полом. Ахавова пропаст. Јосафатова владавина над Јудом. Охозија у Израиљу.

¹ И прођоше три године без рата између Сираца и Израиљаца.

² А треће године дође Јосафат, цар Јудин к цару Израиљевом.

³ И рече цар Израиљев слугама својим: Не знате ли да је наш Рамот у Галаду? А ми не радимо да га узмемо из руку цара сирског.

⁴ И рече Јосафату: Хоћеш ли ићи са мнош на војску на Рамот галадски? А Јосафат рече цару Израиљевом: Ја као ти, народ мој као твој народ, коњи моји као твоји коњи.

⁵ Још рече Јосафат цару Израиљевом: Упитај данас шта ће Господ рећи.

⁶ Тада цар Израиљев сабра око четири стотине пророка, и рече им: Хоћу ли ићи на војску на Рамот галадски или ћу се оканити? А они рекоше: Иди, јер ће га Господ дати у руке цару.

⁷ А Јосафат рече: Има ли ту још који пророк Господњи да га питамо?

⁸ А цар Израилъев рече Јосафату: Има још један човек, преко ког бисмо могли упитати Господа; али ја мрзим на њ, јер ми не прориче добра него зло; то је Михеја, син Јемлин. А Јосафат рече: Нека цар не говори тако.

⁹ Тада цар Израилъев дозвољава једног дворанина, и рече му: Брже доведи Михеју, сина Јемлиног.

¹⁰ А цар Израилъев и Јосафат цар Јудин сеђаху сваки на свом престолу обучени у царске хаљине на пољани код врата самаријских, и сви пророци пророковаху пред њима.

¹¹ И Седекија, син Хананин, начини себи гвоздене рогове, и рече: Овако вели Господ: Овим ћеш побости Сирце докле их не истребиш.

¹² Тако и сви пророци пророковаху говорећи: Иди на Рамот галадски, и бићеш срећан, јер ће га Господ дати цару у руке.

¹³ А посланик који отиде да дозове Михеју рече му говорећи: Ево, пророци проричу сви једним гласом добро цару; нека и твоја реч буде као реч њихова, говори добро.

¹⁴ А Михеја рече: Тако да је жив Господ, говорићу оно што ми Господ каже.

¹⁵ И кад дође к цару, рече му цар: Михеја! Хоћемо ли ићи на војску на Рамот галадски или ћемо се оканити? А он му рече: Иди, бићеш срећан, јер ће га Господ дати цару у руке.

¹⁶ А цар му рече: Колико ћу те пута заклињати да ми не говориш него истину у име Господње?

¹⁷ Тада рече: Видех сав народ Израилъев разасут по планинама као овце које немају

пастира; јер рече Господ: Ови немају господара; нека се врате сваки својој кући с миром.

¹⁸ Тада рече цар Израилљев Јосафату: Нисам ли ти рекао да ми неће пророковати добра него зло?

¹⁹ А Михеја му рече: Зато чуј реч Господњу; видех Господа где седи на престолу свом, а сва војска небеска стајаше му с десне и с леве стране.

²⁰ И рече Господ: Ко ће преварити Ахава да отиде и падне код Рамота галадског? И један рече ово а други оно.

²¹ Тада изиђе један дух и ставши пред Господа рече: Ја ћу га преварити. А Господ му рече: Како?

²² Одговори: Изаћи ћу и бићу лажљив дух у устима свих пророка његових. А Господ му рече: Преварићеш га и надвладаћеш; иди и учини тако.

²³ Зато сада ето, Господ је метнуо лажљив дух у уста свим твојим пророцима, а Господ је изрекао зло по те.

²⁴ Тада приступи Седекија, син Хананин, и удари Михеју по образу говорећи: Куда је отишао дух Господњи од мене да говори с тобом?

²⁵ А Михеја му рече: Ето, видећеш у онај дан кад отидеш у најтајнију клет да се сакријеш.

²⁶ Тада цар Израилљев рече: Ухвати Михеју и одведи га к Амону заповеднику градском и к Јоасу, сину царевом;

²⁷ и реци им: Овако вели цар: Метните овог у тамницу, и дајите им по мало хлеба и по мало воде докле се не вратим у миру.

²⁸ А Михеја рече: Ако се вратиш у миру, није Господ говорио преко мене. Још рече: Чујте, сви народи!

²⁹ И отиде цар Израилљев с Јосафатом царем Јудиним на Рамот галадски.

³⁰ И рече цар Израилев Јосафату: Ја ћу се преобући кад пођем у бој; а ти обуци своје одело. И преобуче се цар Израилев и отиде у бој.

³¹ А цар сирски заповеди војводама, којих беше тридесет и двојица над колима његовим, и рече: Не ударајте ни на малог ни на великог, него на самог цара Израилевог.

³² И кад војводе од кола видеше Јосафата, рекоше: Зацело је цар Израилев. И окренуше се на њ да ударе; али Јосафат повика.

³³ А војводе од кола видеше да није цар Израилев, те одступише од њега.

³⁴ А један застрели из лука нагоном, и устрели цара Израилевог где спуча оклоп. А он рече свом возачу: Савиј руком својом и извези ме из боја, јер сам рањен.

³⁵ И бој би жесток оног дана; а цар заоста на колима својим према Сирцима, па умре увече, и крв из ране течаше у кола.

³⁶ И прође гласник по војсци о заходу сунчаном говорећи: Свак у свој град, и свако у своју земљу.

³⁷ Тако умре цар, и однесоше га у Самарију; и погребеше цара у Самарији.

³⁸ А кад праху кола на језеру самаријском, лизаше пси крв његову, тако и кад праху оружје његово, по речи коју рече Господ.

³⁹ А остала дела Ахавова и све што је учинио, и за кућу од слонове кости коју је саградио, и за све градове што је саградио, није ли то записано у дневнику царева Израилевих?

⁴⁰ Тако почину Ахав код отаца својих, и на његово се место зацари Охозиа, син његов.

⁴¹ А Јосафат, син Асин зацари се над Јудом четврте године царовања Ахавовог над

Израиљем;

⁴² и имаше Јосафат тридесет и пет година кад поче царовати, и царова двадесет и пет година у Јерусалиму. А матери му беше име Азува, кћи Силејева.

⁴³ И хођаше путем Асе, оца свог сасвим, и не одступи од њега чинећи све што је право пред Господом.

⁴⁴ Али висина не оборише; народ још приношаше жртве и кађаше на висинама.

⁴⁵ И учини мир Јосафат с царем Израиљевим.

⁴⁶ А остала дела Јосафатова и јунаштва што учини и како војева, није ли то записано у дневнику царева Јудиних?

⁴⁷ Он истреби из земље своје остатак аџувана, који беху остали за живота Асе, оца његовог.

⁴⁸ У то време не беше цара у Идумеји, него беше намесник царев.

⁴⁹ И Јосафат начини лађе тарсиске да иду у Офир по злато; али не отидоше; јер се лађе разбише у Есион-Гаверу.

⁵⁰ Тада рече Охозиија, син Ахавов Јосафату: Нека иду моје слуге с твојим слугама на лађама. Али Јосафат не хте.

⁵¹ И почину Јосафат код отаца својих, и погребеше га код отаца његових у граду Давида, оца његовог; а на његово се место зацари Јорам, син његов.

⁵² Охозиија, син Ахавов зацари се над Израиљем у Самарији седамнаесте године царовања Јосафатовог над Јудом; и царова над Израиљем две године.

⁵³ И чињаше што је зло пред Господом, и хођаше путем оца свог и путем матере своје и путем

Јероваама, сина Наватовог, који наведе на грех Израилља.

⁵⁴ И служаше Валу и клањаше му се, и гневљаше Господа Бога Израилјевог сасвим како је чинио отац његов.

lxxx

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8